Débat sur la politique européenne et étrangère (19 novembre 2008)

M. Laurent Mosar *(CSV).-* Här President, Dir Dammen an Dir Hären, d'Debatt iwwert d'Aussepolitik gëtt eis all Joer d'Geleeënheet, e Réckbléck iwwer Evénementer ze maachen, déi eis an deene leschte Méint um aussepolitesche Plang ganz besonnesch beschäftegt hunn. Doriwwer eraus erlaabt et eis awer och, en Ausbléck ze maachen op déi Aufgaben, déi aussen- awer och ganz besonnesch europapolitesch op eis wäerten zoukommen. An dës Aufgabe wäerten an deenen nächste Méint ganz besonnesch zolidd sinn.

Well eis Riedezäit de Mëtteg begrenzt ass, wëll ech duerfir keen, wéi dat esou üblech ass bei dësen Debatten, aussepoliteschen Tour du monde mat Iech maachen, mä mech op e puer wesentlech Punkte konzentréieren. Esou wäert ech net méi op d'Bezéiungen tëschent der Unioun a Russland an deen domat zesummenhängende Kaukasuskonflikt agoen, well mer jo schonn an deene leschte Wochen a Méint e puermol am Kader vun Aktualitéitsdebatte Geleeënheet haten, eis Meenung doriwwer ze soen.

Ech wäert mech och aus deeneselwechte Grënn haut net mat der Zukunft vum Balkan beschäftegen an och net weider am Detail op de Konflikt am Noen Osten agoen.

Dat heescht allerdéngs net, datt an deene Regioune vun der Welt d'Gefor vun engem Lassbrieche vun der Kris méi kleng gi wier, an dëst gëllt ganz besonnesch fir d'Kaukasusregioun.

Ech wäert, wéi ech et elo just gesot hunn, och net am Detail mech mat de Bezéiungen tëschent der Europäescher Unioun a Russland beschäftegen, mä erlaabt mer awer just heizou e puer kuerz Bemierkungen. Ech hu mat Satisfaktioun dem Ausseminister nogelauschtert a verstan, datt d'Regierung, awer och d'Europäesch Unioun weider un hirer Politik vum Dialog mat Moskau wäerte festhalen. Russland muss e wichtege Partner fir d'Europäesch Unioun bleiwen, well et geet hei ëm d'Sécherheet an d'Stabilitéit an där ganzer Regioun.

Gutt Bezéiunge mat Russland heeschen awer net, datt d'Europäesch Unioun d'Ofhängegkeet vun Uelech- a Gasexporter net weider muss reduzéieren, well déi aktuell Ofhängegkeet vum russesche Gas ass op Dauer net gesond fir eng geséchert onofhängeg europäesch Energiepolitik.

Mir ënnerstëtzen duerfir och weider, datt dat Partnerschaftsofkommen tëschent der EU a Russland zustane kënnt. Ech mengen, den Europäesch Unioun-Russland-Sommet virun e puer Deeg huet do déi richteg Akzenter gesat.

An deem Kontext wëll ech elo nach eng Kéier ënnersträichen, datt ee souwuel mat enger NATO- wéi awer och EU-Memberschaft vu Georgien, awer och vun der Ukraine muss virsiichteg sinn an eleng och wéinst deene sensibele Relatioune mat Russland näischt dierf iwwerstierzen.

Här President, ech wëll mech haut duerfir a menger Interventioun haaptsächlech mat der Zukunft vum Lissabonner Vertrag an domat natierlech mat de Perspektive fir en Europa méi

no beim Bierger beschäftegen, duerno op d'Chancen no der Wiel vum Barack Obama fir eng Verbesserung vun den transatlantesche Bezéiunge kucken, a schlussendlech op de Konflikt am Kongo agoen, dee riskéiert, zu enger humanitärer Katastroph ze féieren.

Erlaabt mer awer ganz am Ufank vu menger Interventioun, dem Ausseminister Jean Asselborn Merci ze soe fir déi Aart a Weis, wéi en d'Lëtzebuerger Aussepolitik duerstellt, awer ganz besonnesch och dofir, wéi d'Chamber a ganz besonnesch d'aussen- an d'europapolitesch Kommissioun an d'Iwwerleeunge vun der Regierung agebonne ginn.

An dëse Merci wëll ech natierlech och de Kooperatiounsminister Jean-Louis Schiltz an den delegéierten Ausseminister Nicolas Schmit aschléissen, déi eis ëmmer Ried an Äntwert an der zoustänneger Kommissioun stinn.

Här President, dëst gesot wëll ech mech da fir d'éischt mat europapoliteschen Theme beschäftegen, well nun emol - an den Ausseminister huet dat gëschter och nach eng Kéier ënnerstrach - fir eist Land Aussepolitik virun allem a fir d'éischt Europapolitik ass.

Wéi geet et viru mat der Ratifikatiounsprozedur vum Lissabonner Traité, nodeem d'irlännescht Vollek am Referendum Neen zu deem Traité gesot huet?

Ech mengen, datt et an Europa e Konsens gëtt, datt een den Ire muss Zäit ginn, fir an engem neie Referendum déi negativ Décisioun ëmzebéien. Allerdéngs mussen d'Ire selwer en Zäitplang fir esou en neie Referendum festleeën. A virun allem mussen awer och d'Konditiounen an Irland geschaf ginn, fir datt et bei esou engem Referendum zu engem klore Jo fir de Lissabonner Traité kënnt, well en neien Nee kéint d'Enn vun dem Traité vu Lissabon, zumindest an der aktueller Form, bedeiten.

Ech sinn duerfir och iwwerzeegt, datt et kee Sënn mécht, den Drock op d'irescht Vollek ze vill ze verstäerken, fir datt se an engem kuerzen Zäitraum an engem neie Referendum iwwert de Lissabonner Traité sollten ofstëmmen.

Ech deelen och hei d'Meenung vum Ausseminister, datt d'Finanzkris u sech d'Chancë fir e Jo bei engem nächste Referendum an Irland wesentlech verbessert huet, an d'Sondagen, déi an de leschten Deeg an Irland gemaach gi sinn, schéngen dat jo och ze ënnermaueren.

Et ass fir mech kloer, datt et sécherlech zu kengem Referendum méi wäert komme virun den Europawahle vum Juni 2009, sou datt mer realistescherweis dovu mussen ausgoen, datt déi nächst Europawahlen ënnert dem Traité vun Nice wäerten iwwert d'Bühn goen, wat awer, contrairement zu deem, wat verschidden europäesch Stëmmen eis wëlle weismaachen, wäit vun engem katastrophalen Zeenario fir d'Europäesch Unioun ewech läit. Den Traité vun Nice mécht och eng Adhésioun vu Kroatien net onméiglech, och wann et sécherlech wesentlech méi einfach wär, wa mer de Lissabonner Traité alleguerte ratifizéiert hätten. Awer och den Traité vun Nice erlaabt et der Europäescher Unioun, weider handlungsfäeg ze sinn, an dat och iwwert d'Europawahle vum Juni 2009 eraus.

Här President, nach musse mer awer hannerfroen, wat déi déiwer Ursaache si vun deem ëmmer méi groussen demokrateschen Defizit, dee grouss Deeler vun eise Bevölkerunge par rapport zu Bréissel verspieren.

Geet et hei nëmmen ëm e Problem vu falscher oder schlechter Kommunikatioun vun der Politik vun europäeschen Institutiounen? Stellt sech net doriwwer eraus d'Fro iwwert d'Suergen, déi grouss Deeler vun eiser Bevölkerung mat enger ëmmer méi grousser Politisatioun vun de Kompetenze vun der Europäescher Unioun säit Maastricht am Joer 1992 hunn?

Sécherlech sinn ëmmer méi Bierger mal à l'aise vis-à-vis vun engem europäesche Pouvoir politique, op dee se keen Afloss mengen ze hunn a wou se ëmmer méi Schwieregkeeten hunn, Décisiounen nozevollzéien, déi sech wesentlech méi mat wirtschaftleche Froe beschäftegen, wéi mat de Bierger hiren alldeeglechen Uleiessen.

Säit de Réimesche Verträg huet den Droit communautaire ëmmer d'Tendenz gehat, d'Bierger als en Unhängsel vun den Entreprisen ze considéréieren, mat dem Resultat, datt dës Entreprisë wesentlech vun der Schafung vum gemeinsame Maart profitéiert hunn, d'Bierger selwer awer net verstanen hunn, wat fir si d'Avantagë vum Espace unique wieren.

Wann d'Präisser zum Beispill vun engem Produkt oder engem Service ëm 20% variéieren tëschent deem engen an deem aneren EU-Membersland, wann e Bierger, deen an deem enge Land schafft, Problemer huet, seng sozial Rechter a säi Residenzland ze transferéieren, wann en anere Bierger seng Diplomer, déi en an deem enge Land kritt, an deem aneren net unerkannt kritt, brauch ee sech net ze wonneren, wann ëmmer méi Bierger sech Froe stellen iwwert de Fonctionnement vun Europa am Kontext vun hirem deegleche Liewen.

Et géif sécherlech ze wäit féieren, haut an hei op d'Ursaachen anzegoen. Mä sécherlech ass ee vun de Grënn heivun, datt Europa et net fäerdeg bruecht huet, d'Explosioun vun der Mobilitéit vu senge Bierger innerhalb vu senge Grenze säit 20 Joer schnell genuch ze assimiléieren an hei der Evolutioun hannendruleeft.

Derbäi kënnt, datt d'Europäesch Unioun a verschiddenen Domänen enger regelrechter Regulatiounsphobie ënnerläit, déi vill Bierger zu Recht net kënnen novollzéien. E besonnesch negatiivt Beispill heivun ass déi ganz rezent Diskussioun iwwert déi sougenannten „plakeg Scanneren“, déi op de Flughäfe sollen agesat ginn, wat géif mat sech brëngen, datt d'Intimsphär vun de Bierger awer nu komplett géif ënnert d'Rieder kommen. An ech begréissen duerfir och, datt de lëtzebuergeschen Transportminister direkt e Riedel virun esou Scanneren op eisem Flughafen virgeschuewen huet. Dëst ass e gutt oder e schlecht Beispill, dat hänkt vum Brëll of, deen een hei wëllt undoen, mä deen op jidde Fall den Europaskeptizismus vu ville Bierger dobaussen nach verstäerkt.

Op där anerer Säit muss een awer och hannerfroen, ob d'Bierger prett sinn, nach méi eng grouss Kompetenziwwerdroung un d'Europäesch Unioun ze akzeptéieren. Wa mer zum Beispill eis alleguerten heibannen eens sinn, fir méi e soziaalt Europa ze fuerderen, wat den eenzelne Bierger besser vis-à-vis vu gewëssenen Abusë schützt, si mer da sécher, datt déi skandinavesch Länner, Frankräich oder England, fir nëmmen déi ze nennen, och domat

d'accord sinn, d'Definitioun vum Aarbechtsvertrag, d'Aarbechtszäit an all sozial Rechter, déi domat zesummenhänken, u Bréissel ofzetrieden?

Wa mer op gewëssene Pläng net méi richteg mat der europäescher Konstruktioun virukommen, ass dat ganz einfach, well eng Majoritéit vu Memberlänner net méi wëllt, datt Europa weider avancéiert. Ech mengen dofir ganz éierlech, an ech soen dat och als e ganz iwwerzeegten Europäer, datt et am Moment onrealistesch ass, un enger Erweiderung vun de Kompetenze vun der Europäescher Unioun festzehalen, zumindest an engem Europa vu 27 a vläicht vu muer 28 Staten. Déi extrem grouss Ënnerscheeder vun deene verschiddene Liewensniveauen a Sozialmodeller an Europa erlaben eng Erweiderung zumindest am Moment net.

Wat mir par contre brauchen, ass dem Bierger erëm d'Gefill ze ginn, datt d'Europäesch Unioun op déi grouss Erausfuerderunge vun eiser Zäit Äntwerten huet. Europa muss et einfach erëm fäerdeg bréngen, sech mat den Alldagsproblemer vu senge Bierger ze beschäftegen, an do gëtt et fir mech, an deenen nächste Joren, dräi Erausfuerderungen, op déi d'Europäesch Unioun muss Äntwerte fannen. Dat ass natierlech an éischter Linn d'Finanzkris, dann den demographesche Wandel, an dann natierlech och d'Konsequenze vum Klimawandel.

Ech hunn haut an hei net d'Zäit, op all dës Erausfuerderungen anzegoen. Erlaabt mer awer just, der Aktualitéit halber, e puer Wuert hei iwwert d'Finanzkris ze verléieren. Wann ech virdru vum demokrateschen Defizit geschwat hunn, deen ëmmer méi Bierger par rapport zu Bréissel ëmfannen, kann d'Finanzkris, an engem gewëssene Sënn, och eng grouss Chance fir d'Europäesch Unioun duerstellen. Eng Kris kann nämlech, wa se da richteg ugepaakt gëtt, och d'Virdeeler vun engem staarken Europa dem Bierger erëm méi no bréngen.

Allerdéngs setzt dat viraus, datt d'Europäesch Unioun net nëmme Léisunge wäert proposéieren, mä och capabel ass, dës Léisungen an engem kuerzen Zäitraum ëmzesetzen. Wann d'Unioun et fäerdeg bréngt, an dëse schwieregen Zäiten déi richteg Léisunge virzeschloen an och duerchzesetzen, kann dat och dozou bäidroen, datt d'irescht Vollek an engem nächste Referendum vläicht erëm méi positiv par rapport zu Europa wäert stoen, an d'Beispill vun Island ka jo och dozou bäidroen, den Ire bäizebréngen, datt hir Zukunft an, an net ausserhalb vun Europa läit.

Wat elo d'Finanzkris selwer betrëfft, wäert et sécherlech net un Europa leien, ganz eleng de gesamten amerikanesche Finanz- a Bankesystem ze retten. Well wa mer eis och alleguerten hei eens sinn, datt d'Ursaach, a besonnesch d'Häerz vun der Kris op der anerer Säit vum Atlantik läit, ass et dach och net esou, datt Europa nëmmen Zuschauerin oder en indirekt Affer vun dëser Kris ass. Och déi europäesch Finanzinstituter hu sech voll un dëser „Subprime Bull“"bedeelegt, iwwert de Gebrauch vu Kreditderivater an de Finanzement vun de Banken iwwert de fräie Maart.

Och wann déi europäesch Regulatiounsmechanisme méi virsiichteg si wéi déi amerikanesch, esou muss een dach agestoen, datt si gradesou wéineg à même waren, déi Kris ze antizipéiere respektiv hir Konsequenzen ofzefiederen, wéi dat an de Vereenegte Staten de Fall war. Fir mech ass et dann och kloer, datt d'Europäesch Unioun kann a muss méi eng

grouss Roll am internationale Finanzsystem, a ganz besonnesch a senger Regulatioun spillen. Europa kann net eleng de Vereenegte Staten dës Regulatioun iwwerloossen.

Ech muss och soen, datt déi Mesuren, déi de leschte Weekend zu Washington am Kader vum G20-Sommet zréckbehale gi sinn, an déi richteg Richtung ginn a mech och méi optimistesch stëmmen, datt d'Europäesch Unioun, zesumme mat de Vereenegte Staten an deenen anere grousse Wirtschaftsnatiounen, et wäert fäerdeg brengen, zesummen déi Äntwerten ze ginn, déi zu enger méi effizienter Regulatioun vun den internationale Finanzmäert wäerte féieren.

Souwuel um geopolitesche wéi um finanzielle Plang maachen déi amerikanesch Schwieregkeeten Europa eng Fënster op, an et ass wichteg, Här Ausseminister, datt d'Europäesch Unioun vun deem oppene Fënster profitéiert, ier zum Beispill déi grouss asiatesch Wirtschaftsmuechten déi Fënster erëm zoumaachen. Dës Finanzkris bitt also Europa eng Chance ze beweisen, datt déi bestoend Institutiounen d'Léisunge kënnen op den Dësch leeën an déi och ëmsetzen, an domat de gesamteuropäesche Raum esou schnell wéi méiglech aus dem Tunnel vun der Kris, a souguer aus deem vun der Rezessioun erëm wäerten erausbréngen.

Här President, dëst setzt allerdéngs viraus, datt all Institutiounen, an net nëmmen den europäesche Conseil, hir Roll hei voll spillen. Erlaabt mer do ze soen, datt ech net schrecklech gutt fannen, datt d'Europäesch Kommissioun an deene leschte Wochen an der Finanzkris anscheinend hiert Wuert verluer huet an der franséischer Presidentschaft d'Initiativ ganz eleng iwwerlooss huet. Dëst ass net gesond fir d'Gläichgewiicht tëschent den europäeschen Institutiounen, an ech hoffen, datt den Här Barroso, mat senger Kommissioun, erëm schnell seng Sprooch wäert erëmfannen.

Wann ech vun der Finanzkris als eng Chance fir d'Europäesch Unioun geschwat hunn, wëll ech awer d'Risike vun esou enger Kris op Europa net ënnerschätzen. Wann et nämlech - trotz den Efforten, déi an de leschte Woche vun der franséischer Présidence an och vun deenen nationale Regierunge geholl gi sinn, fir géigenzesteieren - awer géif zu enger déiwer Rezessioun an der Europäescher Unioun kommen, esou kéinten d'Konsequenze fir d'Kohesioun vun Europa dramatesch ginn.

Här President, déi lescht Deeg hu mech awer eigentlech méi positiv gestëmmt, well ech fannen, datt Europa, an déi allermeeschte Memberlänner, op eng koordinéiert Aart a Weis déi richteg Décisiounen an der Finanzkris geholl hunn, andeem se deene sougenannte systemesche Banke Kreditter a Garantien zur Verfügung gestallt hunn an domat de gesamte Banken- a Finanzsystem konsolidéiert hunn. Schlussendlech huet och d'Zentralbank hir Responsabilitéit geholl, andeem si déi néideg Liquiditéiten an den europäesche Bankesystem gepompelt huet, dëst och a Koordinatioun mat allen aneren europäeschen an och aneren Zentralbanken.

E klenge Bémol, deen ech allerdéngs an der Gestioun vun dëser Kris ëmfannen, ass deen, datt déi franséisch Présidence déi schlecht Ugewunnecht huet, déi kleng Länner an den Eck ze drécken, wat net onbedéngt d'Harmonie an der Europäescher Unioun verbessert. An och d'Absence vum President vum Eurogroup, vun eisem Premier Jean-Claude Juncker, um Sommet zu Washington ëmfanne mir als net besonnesch glécklech. Nämlech nëmmen, wann

all Länner, déi grouss an déi kleng, an d'Prise de décision agebaut ginn, wäerte mer och gemeinsam e Wee aus där Kris erausfannen.

Wat elo d'Diskussiounen an déi konkret Resultater vun dësem G20-Sommet zu Washington betreffen, stëmme se mech éischter optimistesch, allerdéngs ënnert der Viraussetzung, datt och alleguerten déi Moossnamen, déi elo do diskutéiert an zréckbehale gi sinn, esou schnell wéi méiglech, souwuel um Niveau vun der Europäescher Unioun an hiren eenzelne Memberlänner wéi och an de Vereenegte Staten an an deenen anere wichtege Wirtschaftsnatiounen, ëmgesat ginn.

Mat fromme Wënsch geet et eleng allerdéngs net duer. Elo mussen Neel mat Käpp gemaach ginn, an do ass et wichteg, Här Ausseminister, datt d'Europäesch Unioun eng absolut Leaderroll spillt. Ech hu mat Opmierksamkeet dem Ausseminister seng Ausféierungen zum Bankgeheimnis nogelauschtert, an ech si mat him eens, fir festzehalen, datt duerch déi Finanzkris, an obschonn d'Bankgeheimnis sécherlech net ee vun de Grënn vun dëser Kris ass, dach den Drock op Lëtzebuerg an deenen nächste Méint wäert méi grouss ginn.

Erlaabt mer och heizou eng kuerz Remarque. D'Aart a Weis, wéi déi däitsch Regierung, a besonnesch den Här Steinbrück, awer och de franséische President iwwer europäesch Noperstaten hiergefall sinn, andeem se se an den Donstkrees vu Steieroasen a Geldwäscherei gestallt hunn, ass net nëmmen inakzeptabel an deene Regierunge vun deene Länner onwierdeg, mä et wäert si och kee Millimeter weiderbréngen am europäesche Steierdossier. D'Manéier, wéi hei mat klengen europäesche Partner ëmgaange gëtt, léisst dach déif blécken a wäert sécherlech net zu méi Europabegeeschterung vun de Bierger, an deenen an an anere Länner, féieren.

Ech deelen och dem Minister seng Aschätzung, datt, wat d'Zënsbesteierungsdirektiv betrëfft, et wichteg ass, datt do um Niveau vum Échange d'informations näischt wäert änneren. Allerdéngs muss een am Detail kucken, wat d'Extensioun vum Champ d'application, souwuel wat d'Gesellschafte wéi awer och d'Produitë betrëfft, fir Lëtzebuerg am Kloertext bedeit. Mir haten en éischten Échange de vues mam zoustännege Minister Luc Frieden an der Finanzkommissioun a mir wäerten och intensiv dësen Dossier an deenen nächste Woche weiderverfollegen.

Ofschléissend zu der Finanzkris géif ech mer dann erlaben, d'Hoffnung auszedrécken, datt - wann a 50 Joer eng Kéier d'Geschicht vun dëser Finanzkris geschriwwe gëtt - et déi war, déi an der Europäescher Unioun geschriwwe gëtt, datt et dann déi war, déi der Europäescher Unioun erëm déi Impulser ginn huet, déi Europa op de Wee vum Wuesstum zréckbruecht hunn.

Här President, Dir Dammen an Dir Hären, ech wëll dann elo mech mam nei gewieltenen amerikanesche President an de Chancen op e bessert Klima an de Bezéiungen tëschent de Vereenegte Staten an der Europäescher Unioun befaassen.

Deen nei gewieltenen amerikanesche President Obama genéisst an Europa, an iwwer Europa eraus a groussen Deeler vun der Welt, en enorme Vertrauensvirschoss.

Ënnert deem nach aktuelle President sinn Amerika an Europa sech ëmmer méi friem ginn, well den amerikanesche President mat senger Tendenz zu Alleingäng a Koalitioune vun de Wëllegen d'Eenheet vum Westen op d'Spill gesat huet.

Beim nei gewieltene President Obama ass et kloer, datt hie vun Ufank un op de Multilateralismus gesat huet, wat bedeit, datt am Prinzip ënner engem President Obama déi Vereenegt Staten eigentlech misste méi europäesch ginn.

Allerdéngs wäert dat gutt aalt Amerika, vun deem nach vill Leit dreemen, an der Form wéi mer et an de 40er, 50er a 60er Nokrichsjore kannt hunn, net méi erëmkommen, well d'Welt sech ganz einfach verännert huet. Nei grouss Wirtschaftsmuechte sinn amgaangen an Asien an a Südamerika ze entstoen. Russland mellt sech als Groussmuecht zréck, an d'Europäesch Unioun spillt entre-temps am Krees vun deene Groussen eng droend Roll.

Et gëtt haut also keng eenzeg Supermuecht méi, an dofir brauch Europa eng aner transatlantesch Strategie: Amerika ass a wäert weider wichteg fir Europa bleiwen, awer et dierf net méi esou sinn, datt d'Amerikaner ganz eleng bestëmmen, a wat fir eng Richtung et geet.

Déi transatlantesch Bezéiunge mussen also nei orientéiert ginn an hei kann et net sinn, datt deen een d'Roll vum Kach an deen aneren déi vum Garçon spillt. Nëmme wann Europa an d'Vereenegt Staten zesumme kachen, wäerten dës transatlantesch Bezéiungen op eng gesond a vertrauensvoll Basis zréckkommen.

An deenen neien transatlantesche Bezéiunge wäert et dofir och eminent wichteg sinn, datt déi nei amerikanesch Administratioun an der Klimapolitik de Wee op Kyoto erëmfënnt an déi weltwäit Standarde fir de Klimaschutz iwwerhëlt.

An der Diskussioun iwwert déi zukünfteg nei Memberstaten an der NATO muss déi nei amerikanesch Administratioun d'Sensibilitéite vu Moskau méi mat a Considératioun zéien. An hei ass et wichteg, datt d'Europäesch Unioun weider hir Vermëttlerroll spillt. Awer och déi nei Memberstaten an der Europäescher Unioun musse sech drop astellen, datt se net méi eleng op Amerika als Führungsmuecht am ale Stil kënne setzen, mä datt et virun allem d'Solidaritéitsklausel vun der Europäescher Unioun an d'Garantië vun der NATO sinn, déi hinnen eng permanent Sécherheet kënne garantéieren.

Mä loosse mer eis näischt virmaachen, Dir Dammen an Dir Hären, och déi nei amerikanesch Administratioun wäert Fuerderungen un Europa stellen, dëst ganz besonnesch wat hir Präsenz ënner anerem an Afghanistan ugeet, wou den neie President jo ganz konkret Virstellungen huet. Dës konkret Virstellungen huet den neie President och wat d'Bankgeheimnis an d'Steierparadieser betrëfft, an ech ka mer virstellen, datt notamment Iddien iwwert d'Bankgeheimnis hei zu Lëtzebuerg net op en iwwergroussen Enthusiasmus wäerte stoussen.

Här President, Dir Dammen an Dir Hären, wat fir d'Finanzkris richteg a wichteg ass, ass am selwechte Mooss och fir d'Vereenegt Staten net falsch. Nämlech datt déi nei Administratioun Obama och fir Europa an d'Europäesch Unioun kann eng grouss Chance

duerstellen, well dat Amerika vum Obama op ass fir e Wiessel. Haut brauch d'Welt nei Instrumenter an en anert Verständnis vun Zesummenaarbecht.

Europa erfëllt dës zwou Konditiounen an an deem Sënn sinn d'Viraussetzunge fir eng Erneierung vun den transatlantesche Bezéiungen nach ni esou gutt gewiescht wéi elo. Trotzdeem soll ee sech och net hei iwwergroussen Illusiounen hierginn, well den nei gewieltene President wäert fir d'éischt eng Politik fir Amerika maachen, an eréischt duerno sech mat de Suergen an de Virstellunge vu sengen europäesche Partner beschäftegen.

Ech géif also och hei wëlle virun engem allze groussen Optimismus warnen, well mer soss - ganz besonnesch hei an Europa - wäerte riskéieren an e puer Méint éischt grouss Enttäuschunge mam nei gewieltene President Obama ze erliewen.

Här President, Dir Dammen an Dir Hären, erlaabt mer dann zum Schluss vu menger Interventioun nach kuerz op d'Situatioun am Kongo anzegoen, wou et riskéiert zu enger humanitärer Kris ze kommen, déi honnertdausende vu Mënsche wäert an de Misär stierzen.

D'Gefor besteet hei, datt dëse Konflikt weider eskaléiert, an engem Mooss wéi mer et säit 1994 am Ruanda net méi erlieft hunn, wou et zu engem regelrechte Génocide komm ass, bei deem deemools 800.000 Tutsien an Hutuen ëm d'Liewe komm sinn an deen deemools de gesamte Kongo aus dem Gläichgewiicht bruecht huet.

Et géif mech elo ze wäit féieren, op d'Ursaache vun dësem Konflikt anzegoen, mä sécherlech ass d'Explosioun vun 1994 am Ruanda d'Initialzündung fir eng Rei vun Ausenanersetzungen, déi bis haut op där enger Säit mat der Rebellioun vum Tutsi-Generol Nkanda ze dinn hunn, dee mat sengen Truppe viru Goma steet an dee sech als Schutzmuecht vun de kongoleseschen Tutsië gesäit, déi sech géint radikal Hutue mussen erwieren.

Mä dës Konfrontatioun, Här President, tëschent ruandeschen Hutuen a kongoleseschen Tutsien ass net déi eenzeg Wuerzel vun dësem Konflikt. De Kampf ëm déi grouss Buedemschätz schéngt mer an deem Konflikt gradesou ausschlaggebend ze sinn, wéi déi ethnesch Spannung.

Ech mengen och dofir, datt een de Krich am Kongo net eleng kann als afrikanesche Konflikt beschreiwen, mä et hei och ëm d'Globaliséierung geet an d'Fro, wien an Zukunft d'Kontroll iwwert déi Buedemschätz am Kongo kritt.

Ech sinn dofir och iwwerzeegt, datt mer mam Slogan „afrikanesch Léisunge fir afrikanesch Problemer“ eleng dem Konflikt am Kongo net wäerte bäikommen.

An och wann een als Europäesch Unioun den afrikanesche Krisemanagement soll ënnerstëtzen, dierf ee sech dach net der Illusioun hierginn, datt eleng dëse Management et wäert fäerdeg bréngen, erëm en dauerhafte Fridden hei ze schafen.

Et schéngt mer nämlech esou ze sinn, datt bei wichtegen Acteuren an dësem Konflikt einfach de Wëlle schéngt ze feelen, fir eng gewaltlos Léisung unzestriewen, wann ech kucken, datt eng Réunioun tëschent dem President Kabila an dem ruandesche President Kagame ganz

genau fënnef Minutte gedauert huet. Derbäi kënnt, datt souwuel de Ruanda wéi den Uganda am Moment vum illegalen Ofbau vu Rohstoffer am Ostkongo profitéieren an dass net ze erwaarden ass, datt an deenen nächste Méint dës Situatioun sech wäert veränneren.

Här President, ech weess och net, ob d'Vereenten Natiounen hei nach am Moment à même sinn, hire Mandat ze erfëllen, well se bis elo vill ze wéineg gemaach hunn, fir eng politesch Léisung vun de Problemer ze erreechen. En plus kënnt derbäi, datt d'Zaldote vun der UN-Kongotrupp Monuk absolut net amstand waren, den Awunner vun deene betraffene Regiounen am Ostkongo bäizestoen, esou datt d'Situatioun méi wéi verfuer ass.

Ech wëll drun erënneren, datt virun zwee Joer d'Europäesch Unioun eng Militärmissioun an de Kongo geschéckt hat, fir do d'Wahloperatiounen ze iwwerwaachen a fir och an Zentralafrika eng Stabilitéitszon ze schafen.

Leider Gottes, Här President, si mer haut wäit ewech vun esou enger Stabilitéitszon. Ech mengen allerdéngs nach ëmmer, datt d'Objektiver - deemools an haut - vun der Europäescher Unioun richteg sinn. Ech froe mech, ob mer als Europäesch Unioun net erëm eng Kéier hei mussen eis Responsabilitéiten huelen, wann et net soll zu enger neier a grousser humanitärer Katastroph kommen.

Niewent dëse politesche Léisungen, schéngt mer awer virun allem wichteg ze sinn, datt mer zesumme mat der Europäescher Unioun alles ënnerhuelen, fir déi humanitär Hëllef an déi ugeschloe Regioune vum Ostkongo ze bréngen a ganz besonnesch och an déi verschidde Flüchtlingslager. Ech wëll och hei ganz besonnesch déi Effortë begréissen, déi d'Regierung an de Kooperatiounsminister gemaach hunn, fir dem Kongo ënnert d'Äerm ze gräifen. Esou war scho fir 2007 e Betrag vu bal 2,8 Milliounen an d'Regioun vum Kongo a vun de Grands Lacs verséiert ginn, a fir 2008 kommen nach eng Kéier bal 3,7 Milliounen derbäi, vun deenen e groussen Deel direkt un den HCR verséiert ginn.

Dëst ass e groussen Effort, deen, mengen ech, eisem Land och gutt zu Gesiicht steet. All dës Effortë sollen a musse mer och maachen, wa mer wëllen évitéieren, datt mer an deenen nächste Méint a Joren zéngdausende vu Flüchtlingen aus dëse Regiounen an der Europäescher Unioun mussen empfänken.

Niewent dëser humanitärer Hëllef, ass et awer och wichteg, datt mer zesumme mat der Europäescher Unioun alles ënnerhuelen, fir eng ähnlech a vläicht souguer méi eng grouss humanitär Katastroph wéi am Ruanda 1994 ze verhënneren.

Här President, Dir Dammen an Dir Hären, d'Gefor ass grouss, datt besonnesch an Zäite vu Finanzkris esou Konflikter wéi am Kongo vergiess ginn. Oder zumindest net déi Opmierksamkeet vun de Medien a vun der internationaler Communautéit kréien, déi se verdéngen.

Ech mengen, et wär en onverzeihleche Feeler, net alles, souwuel um politesche wéi um humanitäre Plang, ze ënnerhuelen, fir e Génocide ze verhënneren, dee riskéiert sech net nëmmen op den Ostkongo ze limitéieren. Wa mer et nämlech hei net fäerdeg bréngen, dës politesch Léisung ze fannen, wäert de Konflikt och op all Nopeschstaten iwwergräifen, mam

Resultat, datt mer riskéieren e Konflikt a ganz Zentralafrika ze kréien, mat Konsequenzen, déi op mënschlechem Plang de Génocide am Ruanda bäi Wäitem wäerten dépasséieren.

Här President, Dir Dammen an Dir Hären, ech kommen domadder zum Schluss vu menger Interventioun andeem ech nach eng Kéier am Numm vu menger Fraktioun ënnersträiche wëll, datt d'Erausfuerderungen un d'Europäesch Unioun an d'Aussepolitik an deenen nächste Méint wäerte méi wéi zolidd sinn. An nëmmen dann, wann Europa mat enger - awer fester - Stëmm schwätzt, wäerte mir och dës Erausfuerderunge packen.

Ech soen Iech Merci fir Är Opmierksamkeet.

Plusieurs voix.- Très bien!

M. le Président.- Merci, Här Mosar. Den nächste Riedner ass den honorabelen Här Goerens. Här Goerens, Dir hutt d'Wuert.

M. Charles Goerens *(DP).*- Här President, Dir Dammen an Dir Hären, ech wollt dem Minister Asselborn an och dem Minister Schmit Merci soe fir hir Bereetschaft, och ëmmer virun der Commission des Affaires étrangères ze berichten iwwert dat, wat se maachen am Kader vun de Relations extérieures vum Lëtzebuerger Land an och am Kader vum europäeschen Integratiounsprozess.

Ech wëll an deem Merci selbstverständlech och hir Mataarbechter, hir Equipen aus dem Ausseministère, d'Diplomaten, d'Leit vun der Représentation permanente a vum ganzen diplomatesche Corps mat aschléissen. Datselwecht gëllt och fir déi aner Departementer am Stat, déi mat Ausserelatiounen ze dinn hunn, selbstverständlech och d'Coopératioun an d'Défense.

Mir sinn an enger Zäit, wou sech vill Froe gestallt ginn a wou sech all Dag méi Fragezeichen uneneereien. Déi lescht Wahlen an de Vereenegte Staten hu gewisen, datt ee kann op enger grousser Échelle zu enger breeder Euphorie bäidroen. Dat hänkt awer och ganz staark mam amerikanesche Modell zesummen.

Sou ee Befreiungsschlag wéi deen, zu deem d'Amerikaner sech elo duerchgerongen hunn, ass an Europa à grande échelle net méiglech. D'Amerikaner wëssen, wat se net méi wëllen. Si wëllen net méi esou präsent am Irak bleiwen an net méi esou laang wéi geduecht war. Si wëllen net méi Guantánamo hunn. Si wëllen net méi hunn, datt Amerika, ouni déi aner ze consultéieren, viruschafft; esou huet ee jiddefalls d'Gefill gehat. Si wëlle virun allem eppes bei sech veränneren; wat net onbedéngt déi aner ontangéiert léisst.

D'Amerikaner wëssen, wat se net wëllen, a si wëssen emol, wie se wollten. Si wollten en neie President an domat en neien Ufank. Sou vill Ufank wéi elo war an de Vereenegte Staten ewell laang net méi. An dat op enger Toile de fond de crise économique, déi et a sech huet an déi nach laang net wäert eriwwer sinn.

Mä wësse mir als Europäer mat deem dote Virgang ëmzegoen? Ech soen dat, well d'Europapolitik ass jo den Haaptbestanddeel vun eiser Aussepolitik. Wësse mir wierklech,

wat mer wëllen? Wat ee sech misst am Fong wënschen, dat wier, datt elo de gewieltene President Obama schonn Dépositaire wier vun engem breede Katalog vu Wënsch, enger Wonschlëscht vun der Europäescher Unioun, wat hien am Fong misst maachen no sengem Untrëtt an d'Fonctioun nom 20. Januar 2009.

Mir missten him ganz kloer soen: wéi mer eis déi zukünfteg Gouvernance mondiale virstellen; wat mer wëlle maachen a puncto Sécherheet; wéi eis Virstellunge sinn iwwert d'Partnerschaft an der NATO; wéi selbstbewosst Europa bereet ass opzetrieden an all deenen internationale Foren, och an der Sécherheet. Et wier gutt, wa mer wéissten, an och domat de frësch gewieltenen amerikanesche President, wéi staark datt mer gëeent sinn a wéi wéineg datt mer bereet sinn, eis dividéieren ze loosse vun aneren, a mat wat fir enger Determinatioun datt mer och géife Spaltversich vu baussen ofwieren.

Ech wier wierklech frou, wa mer esou eng Wonschlëscht fäerdeg kriten, mä ech fäerte ganz, Europa ass nach net esou wäit zesummegewuess, fir sech zu esou engem Befreiungsschlag eisersäits duerchzeréngen. Mir hunn et och méi schwéier, well eis Entscheedungsprozesser vill méi schwiereg sinn, well een eng Partie Négociatioune muss hunn, fir zu engem Resultat ze kommen, wat een an Amerika an engem Wahldag hikritt huet. Duerfir ass et net evident, wéi et weidergeet. Mir hunn awer d'Gewëssheet, datt mer als Europa kéinten eng Quell vun Inspiratioun sinn, och fir d'Organisatioun vun der Gouvernance mondiale.

Elo ass et awer esou, datt mer nach net esou wäit sinn. Mir hu villes erreecht. Et muss een unerkennen, datt Europa präsent ass op ville Plazen an der Welt, datt Europa duerch seng Boîte à outils multiples ganz vill Léisunge ka matdroen, matbegleeden an och eng Partie Konflikter verhënneren. Ech wëll do net an den Detail goen. Mir wëssen awer och, datt mer déi institutionell Posture nach net hunn, fir kënne mam ganze Gewiicht iwwerall opzetrieden.

An d'Ratifikatioun vun deem Vertrag, deen eis géif déi Posture net ganz ginn, awer jiddefalls eng, déi schonn agréablement géif kontrastéiere mat där, déi nach ëmmer um Accord de Nice hänkt, déi léisst op sech waarden. E Ratifikatiounsprozess, deen op sech waarde léisst; an dat muss eis ganz vill Suerge maachen, well do hänkt villes drun. Sou wéi Europa dobausse gesi gëtt, hänkt dodrun. Sou wéi Europa sech institutionell kann organiséieren, hänkt dodrun. An esou wéi Europa sech och erweidert, hänkt dodrun.

Ech weess, datt vill Leit déi lescht Erweiderung nach net verquësst hunn. Et ass hinnen ze séier gaangen. Et gouf e puer Denkschoulen. Élargissement d'accord, mä Appronfondissement d'abord; dat ass haaptsächlech vum fréiere President Giscard d'Estaing geprägt ginn.

D'Geschicht hat eis net d'Zäit gelooss, fir dat eent schéin no deem aneren ze maachen, mä et huet sech missen e bëssen iwwerschneiden. Datt mer awer Problemer kriten, dat war evident. Datt mer Problemer behalen, ass leider och evident. An déi Problemer, déi elo erkennbar gi sinn duerch dat rapid Wuessen an net genuch Verdéiwen, wäerten och net ouni Konsequenze bleiwen op zukünfteg Erweiderunge vun der Europäescher Unioun.

Den aktuelle President vum Conseil européen huet ganz kloer gesot, datt, soulaang wéi Lissabon net ratifizéiert ass, et zu kengem neien Élargissement kënnt, och net zum Élargissement mat Kroatien. A wann et net zum Élargissement mat Kroatien kënnt, kënnt et doudsécher och net zum Élargissement no Mazedonien, no Albanien, no Bosnien-Herzegowina, no Serbien, déi jo och als Kandidat d'Adhésion à l'Union européenne ustriewen. Dat muss ee wëssen. Et geet duer, datt ee Land net d'accord ass, datt et mam Élargissement näischt gëtt.

Déi Haltung ass kloer. Si huet de Mérite, ganz kloer ze sinn, a si huet och de Mérite, jiddferee viru seng Verantwortung ze stellen. Ech muss ganz éierlech soen, ech fannen där Haltung do och gewësse positiv Akzenter of. Et kann ee sech net permanent selwer beléien. Jiddferee muss responsabel sinn an astoe fir dat, wat hien engagéiert huet. Dat gëllt och fir Irland. Mir schéngt et, datt déi Haltung do awer munches fir sech huet.

Ech hu gesot, Europa wier op verschiddene Plazen an der Welt méi präsent. Déi eng Präsenze gi méi bemierkt, déi aner manner. Déi eng si méi spektakulär. Déi allermeescht sinn zwar effikass, mä sinn awer net ganz spektakulär.

Ech wëll ënnersträichen, datt et der Habilitéit vum aktuelle President vum Conseil européen ze verdanken ass, datt esou schnell reagéiert gouf am Georgien-Konflikt. Souguer seng Géigner erkennen dat ganz näidvoll un. Dat war eng rapid Reaktioun, en héije Grad vu Reaktivitéit, eng gutt Dosis vu vill politeschem Gescheck, vu geopoliteschem Verständnis, vum Assuméiere vun Devoiren a Responsabilitéite vun der Europäescher Unioun.

Dat, wat mer manner gefält an deem Zesummenhang, ass déi Begleitmusek, déi ech an der internationaler Press net eleng gelies hunn, mä wou gesot ginn ass: De franséische President huet dat esou gutt gemaach, well hie President vun der Franséischer Republik ass. Or, mir hunn ëmmer an eiser Naivitéit gemengt, President vum Conseil européen wier méi wéi President vun engem Land oder Statschef vun engem vun de 27 Memberstaten. Mir hunn ëmmer gemengt, deen, deen d'Flicht huet, fir d'Politik vun deene 27 an deem doten Domän ze koordinéieren, deen hätt déi aner 26 op senger Säit, a wann hie géif schwätzen, misst hien ès d'Autoritéit hunn, fir och am Numm vun alle 27 ze schwätzen.

Dat, wat mer net gefält an deene Kommentaren, déi ee liest, dat ass, datt ausser dem Nicolas Sarkozy ee sech héchstens kéint virstellen, datt nach ee wéi den Tony Blair esou eppes kéint maachen. Wann dat do d'allgemeng Meenung wier, och bei der Opinion publique, da bräichte mer iwwert de Prinzip vun der Gläichheet vun de Staten net méi ze schwätzen. Da bräichte mer doriwwer keng Wierder méi ze verléieren. Wann eppes de Succès vun dësem Land erkläert, dann ass et d'Fäegkeet, zu där déi aner sech duerchgerongen hunn, och méi Klenger unzeerkennen an hirem Wierken, an hire Rechter, an eppes ze akkreditéieren, wat op Gläichberechtegung erauskënnt innerhalb vun engem Gremium.

Kuerz, dat ass am Fong de G27, esou wéi mir eis e virstellen. Mir sinn an allen Dimensiounen derbäi, déi d'Europäesch Unioun eis opgrond vun hirem Vertragswierk offréiert. Dat gëllt fir d'Ekonomie. Dat gëllt besonnesch fir de Volet extérieur vun de Politiques économiques, sprréch OMC-Verhandlungen. Dat gëllt fir d'Défense, wou se net alleguer matmaachen, awer

déi Meescht. Dat gëllt fir den Euro, wou se nach net alleguer matmaachen, awer scho méi wéi d'Halschent. Dat gëllt am Fong fir eng ganz Partie Dimensiounen. Dat ass e Modell, dee Lëtzebuerg wierklech zu deem gemaach huet, wat mer haut sinn, an en anere Modell, deen eis esou e Grad vun Unerkennung engersäits an och esou eng grouss Hiewelwierkung anerersäits ginn hätt, hätt ee sech schwéier kënne virstellen.

Wa mer also liesen, datt dodru gezweifelt gëtt, datt méi e klengt Land, en l'occurrence d'Tschechien, amstand wier, eng gréisser Kris ze meeschteren, da gi mer am Fong de Glawen un eng fonctionnéierend Europäesch Unioun op. Ech fannen, dat ass préoccupant.

Derbäi kënnt, datt d'Russen habilement dat do ausgespillt hunn an am President Nicolas Sarkozy wahrscheinlech gradesou vill de President vun der Franséischer Republik gesinn hunn, wéi de President vum Conseil européen. Dat sief dohinnergestallt. Mä mir als Europäer däerfen awer net dee geréngsten Zweifel drun opkomme loossen, wien de President ass vun der Europäescher Unioun a wat seng Fonctioune sinn. Hien däerf net réducteur an deem Sënn sinn, datt hien d'national Grandeur spille léisst aux dépens vu sengem Successeur oder vu senge Successeuren. Dat do ass eppes, dat muss ee mat ganz vill Circonspectioun nokucken.

E gudde Frënd vu villen heibannen - ënner anerem de Ben Fayot an ech haten de Privileg, deen oft ze begéinen -, de Jean-Louis Bourlanges, huet gesot, bis elo war et esou, datt een an der Europäescher Unioun ëmmer virukomm ass duerch d'Imagination française, d'Détermination allemande an d'Circonspection britannique. A Bezuch op d'Gestioun vun der Bankekris duerch de President Nicolas Sarkozy huet hie gesot, dës Kéier war et e bëssen anescht: Et war d'Imagination britannique, d'Détermination française an d'Circonspection allemande, déi am Fong d'Haaptcharakteristike ware vun där Manéier, wéi d'Fransousen déi Kris do géréiert hunn.

Och an deem doten Zesummenhang erlaabt mer, Här President, e puer Iwwerleeungen ze maachen, déi e bëssen op dat erauskommen, wat ech a puncto Gestioun vun der Georgien-Kris duerch de franséische President an de President vum Conseil européen gemierkt hunn. Wat mer net gefält, dat ass, datt och eng Kéier hei erëm de G20 beméit gëtt, fir eng Léisung erbäizebréngen, a fir dee virzebereeden, gëtt dann de G4 beméit. Da gëtt awer eng Kéier, well et net anescht geet, de Conseil vun der Europäescher Unioun ageschalt. Och do huet een d'Gefill, datt dat Ganzt a Géométrie variable organiséiert gëtt.

Et muss ee sech och d'Fro stellen, esou wéi mäi Virriedner, firwat datt de President vum Eurogroup net iwwerall derbäi ass. An deem enge Forum ass deen derbäi, an net den Här Trichet, an anere Fore si se allen zwee derbäi, an da gëtt et der och, wou iwwerhaapt kee vun hinnen zwee derbäi ass. Ech mengen, et wier och déi verdammte Flicht vun enger Présidence du Conseil en exercice, fir ze soen, wann dat do net alles zesummegehéiert, alors on passe à côté de l'essentiel, surtout en ce qui concerne l'institutionnel.

Wat kënne mir do maachen? Ech mengen, wann de President Barroso de 4. Dezember heihinner kënnt, misst ee soen, wéi staark datt mir un de Rôle vun der Europäescher Kommissioun gleewen. Wéi staark datt mir un de Rôle vun der Europäescher Kommissioun gleewen, well d'Europäesch Kommissioun ass d'Gardienne vun den Traitéen. D'Europäesch

Kommissioun ass déi, déi de Prinzip vun der Gläichheet, deen an deenen Traitéen ageschriwwen ass, vertrëtt oder vertriede misst wéi keen aneren.

Or, ech vermëssen awer bei der Gestioun vun der Crise financière an der Crise économique, déi op eis duerkënnt, esou en „outstanding“ Rôle vun der Europäescher Kommissioun. Ech hätt mer kënne virstellen, an ech mengen, déi Meescht heibannen hätte sech och kënnen domat offannen, wann déi Europäesch Kommissioun méi proaktiv gewiescht wier an no baussen erkennbar vill méi en zolitte Rôle ageholl hätt.

Elo weess ech net, wann ee bei de Comptoir stoe geet an et schwätzt ee vun der Europäescher Kommissioun, ob dee Rôle do a senger ganzer Importenz erkannt ass. Wann dat de Fall net ass, ma da kommt, mir gi bei d'Comptoiren a soen, datt dat, wann all Strécker räissen, am Fong déi lescht Bastioun an Europa ass, déi d'Intérête vun de klenge Länner verdeedegt. Ech mengen, et wier besonnesch wichteg elo an enger Zäit wéi dëser, wou esou munches a Fro gestallt gëtt a wou de Prinzip vun der Gläichheet vun deene 27 Staten tangéiert gëtt, fir dat ze monéieren.

Ech hoffen, datt mer de 4. Dezember dem President Barroso dee Message kënne mat op de Wee ginn.

Da kommen ech ofschléissend zu enger Partie Lacunen an der europäescher Aussepolitik, mat deene mer eis hoffentlech nach net offonnt hunn. Mir kënnen elo laang épiloguéiere ronderëm Russland, der Roll, déi Russland gespillt huet an de leschte Méint, der Roll, déi Russland gespillt huet an der Energieversuergung, alles dat, wat redoutéiert gouf à propos vu Krunn zoudréinen oder oploossen, an der Transitschwieregkeet vun der russescher Energie duerch Drëttlänner, déi um Passage tëschent Russland an der Europäescher Unioun leien.

Mir kënne laang doriwwer schwätzen, mä loosse mer eis och emol, wa mer iwwer Russland schwätzen, an de Russen hir Haut versetzen. D'Russe sinn am Fong elo ukomm um Enn vun engem Prozess, deen haaptsächlech charakteriséiert ass duerch eng laang Serie vun Humiliatiounen. De Verfall vun der Sowjetunioun war fir e stolzt Vollek wéi d'Russen net liicht ze verdauen. D'Perte vu Prestige a vun Afloss an der Welt ass net esou einfach hinzehuele fir Leit, déi awer gewinnt waren, während 25 Joer als ee vun den Haaptacteuren op der Weltpolitik betruecht ze ginn.

De Fait, datt d'NATO ëmmer méi no u Russland erukënnt - et ass net evident, datt do applaudéiert gëtt zu Moskau. Et hätt ee vläicht nach kënnen erklären, datt Estland, Lettland a Litauen Member gi vun der NATO, well an der europäescher Sécherheetsdémarche, och an där vun der Europäescher Unioun, kënnt den Term NATO ervir a gëtt am Fong als en Eckpfeiler vun der Organisatioun vun der Sécherheet vun de 27 Memberstate betruecht, soulaang wéi déi 27 Memberstaten dorunner interesséiert sinn. Dat hätt een nach kënnen erklären.

Déi ambigu Attitüd vis-à-vis vu Länner, déi an hiren eegene Grenzen nach terribel Problemer hunn, wéi zum Beispill Georgien, an d’Miroitéiere vun enger Perspective d'adhésion fir esou e Stat an d'NATO sinn awer menger Meenung no eppes verfréit. Ech fannen, et ass richteg,

datt do eng Partie europäesch Staten eng prudent Haltung ageholl hunn, well et kann ee sech jo och emol iwwerleeën, wat elo passéiert wier an der Georgien-Kris, wa Georgien Member vun der NATO gewiescht wier an de President Saakaschwili den Artikel 5, also d'Beistandsklausel, invoquéiert hätt!

Et hätt ee sech nëmmen ee Moment kënne virstellen, a wat fir en Zuchzwang alleguerten déi aner Memberstate komm wieren. Et kann ee sech jo och emol virstellen, a wat fir en Zuchzwang alleguer déi aner Länner kéimen, am Fall wou d'Ukraine Member wier vun der NATO, well et do och nach e Problem gëtt, dee Krim heescht, a well et do och nach ëmmer Velléitéite gëtt vu Russland op deen Territoire, dee se emol eng Kéier hu missen oftrieden.

Ech ka mer och virstellen - an ech war selwer do am Kader vun engem Rapport, deen ech doriwwer gemaach hu fir d'Assemblée vun der UEO -, datt a Russland d'Stationéiere vu Rakéitenofwiersystemer a Polen mat ganz vill Skepsis betruecht gëtt an deementspriechend och déi Radarstatiounen, déi sollen an der Tschechescher Republik opgeriicht ginn.

Do freet ee sech: Wou ass do d'Stëmm vun der Europäescher Unioun?

Ech kommen erëm eng Kéier op de President Sarkozy zréck. Ech hunn héieren, um Russland-Europa-Forum d'lescht Woch a Frankräich wier och doriwwer geschwat ginn.

Ech hat eng Kéier eng Question parlementaire gemaach un de Statsminister a gefrot, ob een dat do och kéint am Conseil européen thematiséieren. Ech hu geäntwert kritt, datt dat net méiglech wier, well dat am Vertragswierk net géif virkommen. Dat ass richteg, mä toujours est-il, datt de President Sarkozy dat do awer thematiséiert huet, am Kader vum Russland-Europa-Dialog.

Kommt, mir ginn erëm eng Kéier bei d'Comptoiren a mir erklären deene Leit dobaussen emol, firwat datt Europa op deem dote Punkt net ka seng Interessen artikuléieren an an internationale Fore presentéieren. An dann erkläre mer deenen emol, wéi d'NATO fonctionnéiert, wou jo alles soi-disant gemeinsam décidéiert gëtt, a wéi dat mat där Stationéierung vun deene Rakéiten a Rakéitenofwiersystemer am Fong zustane komm ass.

Ass dat déi Welt, an där mer liewen a wou mer wëllen Afloss drop gewannen - wa mir enges gudden Dags opstinn a mir gi gewuer, datt d'Amerikaner, net am Kader vun der NATO, mä bilateral mat Polen doriwwer schwätzen -, wëssend, datt dat do awer d'Interesse vun alleguer deenen aneren tangéiert? Vu datt d'Interesse vun alleguer deenen aneren tangéiert ginn, déi awer net informéiert ginn, musse mer soen, datt do awer eng ganz seriö Lacune ass an där ganzer Manéier, wéi mer Europa envisagéieren, wéi mer Europa konzipéieren, wéi mer Europa verdeedegen. Ech fannen, mir kënnen eis domat net zefridde ginn.

Elo kann ee bei d'Europäesch Unioun protestéiere goen. Neen, mir mussen op Berlin protestéiere goen, op Paräis protestéiere goen, a Groussbritannien protestéiere goen. Mir musse bei déi protestéiere goen, déi net bereet sinn, an Europa hir Kräften ze ballen an hir Kräften zesummenzedinn, fir dann am UNO-Sécherheetsrot als ee Partenaire opzetrieden, amplaz datt mer do nach mat zwou Puissances moyennes, déi e Vetorecht hunn, sëtzen, an et eng drëtt gëtt, déi sech an d'Rei stellt.

Amplaz dräi, wier et vläicht besser, mir kéinten eis drop eenegen, datt mer just nach ee Vertrieder am UNO-Sécherheetsrot hätten, deen d'Vetorecht géif ausüben, an dat am Numm vun der Europäescher Unioun, an nëmmen dann, wa prinzipiell Valeuren aus der Convention universelle des droits de l'Homme verletzt ginn, oder wa grouss Verletzungen anzekloe sinn a puncto internationaalt Völkerrecht.

Dat Europa, an deem mir liewen, Här President, dat muss och am Fonds monétaire international mat enger Stëmm schwätzen, elo wou et ëm d'Léisung vun der internationaler Banken- a Wirtschaftskris geet, amplaz datt mer eis do éparpilléieren ënner fënnef, sechs verschidde Constitutiounen. Dat sinn am Fong d'Imperativer vun enger gemeinsamer Virgoensweis. Et wier gutt, wa mer dat géife méi thematiséieren - och an Hisiicht op d'Organisatioun vun den nächsten Europawahlen, wou mer jo d'Lëtzebuerger erëm mat der europäescher Iddi reconciliéiere wëllen -, wa mer géife soen, ëm wéi vill et do geet, a wéi wéineg Afloss mir als Lëtzebuerger hunn, wann dat do alles net klappt, a wéi onscheinbar a bedeitungslos mer wieren, wa mer déi Hiewelwierkungen net hätten.

Ofschléissend, Här President, a puncto „non-prolifération nucléaire“ wier et och gutt, wann d'Europäesch Unioun sech kéint dozou duerchréngen, och do mat enger Stëmm ze schwätzen. Wann déi Grouss net désarméiere sur le plan nucléaire, déi mëttel Puissancen net och eppes maachen, da kritt Dir déi Kleng net iwwerzeegt, fir sech net och Atombommen unzeschafen. Wat an där Hisiicht ënnerwee ass, gesäit net gutt aus, siehe Iran.

Ech hu vum G27 geschwat, ech hu vum G20 geschwat, vun engem G4. D'lescht Woch hat de Sommet Europäesch Unioun-Russland zu Paräis d'Zich vun engem G2, an ech hoffen, datt mer net erëm eng Kéier an eng Logik vun engem G1 kommen.

Ech soen Iech Merci.

Plusieurs voix.- Très bien!

M. le Président.- Merci, Här Goerens. Nächste Riedner ass den honorabelen Här Ben Fayot. Här Fayot, Dir hutt d'Wuert.

M. Ben Fayot *(LSAP).-* Här President, auslännesch Gäscht, wa se bei ons an d'Chamber kommen, soen, dass Lëtzebuerg eng Stëmm dobaussen huet. Ech mengen, dat ass e gudde Punkt fir ons Aussepolitik, fir ons Diplomatie. D'Parlament wëllt dobäi hëllefen, fir Fridden, Stabilitéit, Solidaritéit ze förderen. D'Parlament ass och interesséiert, fir déi Aussepolitik positiv, kritesch an aktiv ze begleeden, an dat maachen och vill Lëtzebuerger Deputéierten an deenen internationale Gremien, wou mer aktiv matschaffen.

Ech kommen elo hei net zréck op dee vasten Tableau, deen den Ausseminister vun der internationaler Situatioun gemoolt huet. Deen Tableau fënnt ons Zoustëmmung, wat déi brennend Froe vun onser Zäit ugeet.

(M. Jos Scheuer prend la Présidence)

Mech huet besonnesch dodrun interesséiert, dass eigentlech Aussepolitik méi ass wéi Aussepolitik. Wann een d'Welt vun haut kuckt, gesäit een niewent der Finanzkris, der Klimakris, der Zerstéierung vun Ecosystemer, der Waasserknappheet, dem Honger an der Welt, Piraterei a Korruptioun bis an déi héchste Sphäre vun de Staten, an déi gehéieren dozou, grad wéi d'Zerfale vu staatleche Strukturen, reliéise Fanatismus, Mépris vun de Mënscherechter. Déi Opzielung ka beliebeg weidergefouert ginn.

Dofir, an esou enger Welt, wat kann dann onsen Asaz sinn? Wat sinn d'Mëttele vun onser Aussepolitik? Natierlech d'Diplomatie am Kader vun der Europäescher Unioun an och vun der UNO. Dat ass ons Entwécklungspolitik, an dat sinn och ons Interventiounen a Krisegebidder an op schwierege Plazen.

Ech hunn et hei scho gesot, dass Lëtzebuerg net eleng mam Scheckheft hëllefe soll, mä och mat Mënschen. Dofir bedeelegt Lëtzebuerg sech un enger Partie vu sougenannten „opérations de maintien de la paix". D'Parlament gëtt iwwert d'aussepolitesch Kommissioun, gemäss dem OMP-Gesetz, zu all Missioune vun Zaldoten, Offizéier, Polizisten, Riichter, Beamten, Wahlobservateure consultéiert, muss säin Accord ginn. Dat ass bis elo ëmmer eestëmmeg geschitt, well d'Regierung mat vill Virsiicht un déi Asätz erugeet. Fir hiren Engagement, mengen ech, soll een awer och, hei op der Chamberstribün, all deene Lëtzebuerger Merci soen, déi am Ausland, ënner oft schwieregen a geféierleche Konditiounen, fir de Fridde schaffen.

D'Hëllef, déi mer ginn, soll esou effikass wéi méiglech sinn. Dofir ass ons Arméi an der Haaptsaach keng Kampftrupp, mä eng spezialiséiert Trupp an der Logistik, am État-major, am Déminage, an der Waasseropbereedung an an der sanitärer a medezinescher Hëllef. Déi Leit, déi mer an d'Ausland schécken, sollen esou wäit wéi méiglech geschützt ginn. Dofir musse se gutt ausgebilt ginn, an et gëllt natierlech och bei all Missioun ze ënnersichen, ob mer nëtzlech kënne sinn. Ech hunn den Här Mosar d'éinescht héiere vum Kongo schwätzen, an ech muss Iech éierlech soen, dass ech meng Zweifel hunn, ob eng Participatioun un enger Missioun am Kongo deene Kritäre géif entspriechen.

Här President, ons Interventiounen hunn natierlech nëmmen e Sënn, wa se an engem internationale Verband, ob dat NATO oder EU ass, stattfannen. Mä dee Verband ass nëmmen effikass, wann en zesummenhält, wann et kloer ass, wat e wëllt, a wann zwëschent de Memberlänner Vertraue besteet. Dat ass besonnesch a Krisenzäiten néideg. Dofir kënnen déi Organisatiounen net no alle Säiten erweidert ginn, an dofir musse se och virun allem kohärent intern fonctionnéieren. An do ass nach vill ze maachen.

Wann ech zum Beispill dee rezenten, vun der franséischer Présidence initiéierte G20-Sommet zu Washington huelen, do huet Europa nees eng Kéier net mat enger Stëmm geschwat. Et waren aner Europäer do. D'franséisch Présidence ass d'Europäesch Unioun op esou engem Sommet. Nun ass der Europäescher Unioun hir Stäerkt nëmmen da grouss, wa se aus engem Mond schwätzt. Den Hiewel vun all Présidence, dat ass scho vu menge Virriedner alleguer gesot ginn, och déi vu grousse Länner, ass d'Partnerschaft vun allen EU-Länner, net iergendeen Directoire oder ee grousst Land, oder en anert Land, wat sech och als grouss ëmfënnt an en fait awer relativ kleng ass.

Mir sinn der Meenung, Här President, dass d'Europäesch Unioun fir den Abléck net erweidert ka ginn, soulaang de Lissabon-Vertrag net ratifizéiert ass. Doriwwer eraus sollt een, menger Usiicht no, och mat Erweiderungsversprieche ganz virsiichteg sinn. Mir musse fir d'éischt déi lescht Erweiderung verkraaften. Dat ass och schonn hei gesot ginn, mä et ass ee reelle Souci, dee mer alleguerten hunn. Well vun deene 27 Länner, déi elo d'Europäesch Unioun duerstellen, sinn der eng etlech, déi d'europäesch Integratioun lästeg fannen oder net verstanen hunn, wat et heescht, an enger Unioun ze sinn.

Den 1. Januar 2009 hält Tschechien de Virsëtz an Europa, an ech sinn iwwerzeegt, dass dat Land dat ganz gutt wäert maachen. Mä, hire President Klaus, fir en net ze nennen, schéngt sech awer an der Epoch gëiert ze hunn. Den Här Klaus huet sech bei engem Besuch an Irland, beim Haaptinitiateur vum Neen, als europäeschen Dissident bezeechent. Hie schéngt sech nach ëmmer an der Sowjetzäit ze befannen. Hie vergësst dobäi, dass d'Europäesch Unioun net d'Sowjetunioun ass, well all Land fräiwëlleg an d'Europäesch Unioun kënnt a fräiwëlleg senger Wee ka goen, keen hënnert et dorunner.

Här President, datselwecht Land, Tschechien, hält um Rakéiteschëld vun den USA deel. Si verbidde sech, dass d'Länner vun der Europäescher Unioun hinnen draschwätzen. Eng bedauerlech Haltung, wann een déi kloer Aussoen am Vertrag iwwert d'Zesummenaarbecht an der Aussen- a Sécherheetspolitik innerhalb vun der EU kuckt. Dat si bestehend Verträg, keng aner Verträg, déi eréischt musse ratifizéiert ginn.

Wat d'NATO ugeet, sinn ech mat der virsiichteger Haltung vun onser Regierung an der Fro vun der Erweiderung no Georgien an Ukraine d'accord. Ouni eng Ofsprooch mat Russland gëtt et Spannungen an deem Deel vun Europa, esou wéi et der géif, wann am Hannerhaff vun den USA Bündnisser entstoe géifen.

Keen approuvéiert natierlech hei dat brutaalt Agräife vu Russland a Georgien. Trotz allen Zweifelen, déi een driwwer kann hunn, wien ugefaangen huet.

Russland ass e wichtege Partner vun Europa, mä och Russland muss wëssen, dass et, wann et international Verantwortung huele wëllt, e rouegen a responsabelen Acteur muss sinn.

D'NATO hirersäits, Här President, ass e Militärbündnis, wat ons net an eng nei bipolär Konfrontatioun däerf féieren. Si däerf vu kengem instrumentaliséiert ginn, fir d'Polarisatioun zwëschent dem Westen a Russland ze verschäerfen. Weder Georgien nach d'Ukraine kënne vun de Memberlänner an der NATO verlaangen, dass se sech hirer interner Konflikter unhuelen, nach dass se se léise kënnen.

Här President, an e puer Méint sinn Europawahlen. Dat ass d'Geleeënheet, fir Europa de Bierger no ze bréngen. Well déi Wahle jo de Bierger erlaben, iwwer hir Stëmmziedelen an d'Politik vun der Europäescher Unioun anzegräifen.

D'Europäesch Unioun ass nëmmen da staark, wann d'Biergerinnen an d'Bierger sech fir d'Europäesch Unioun interesséieren an asetzen. Dat wëllt net soen, dass se wéi Béni-oui-

ouien einfach mam Kapp musse wackelen, wann an der Europäescher Unioun eppes geschitt. Ech soen, si musse sech interesséieren an asetzen.

D'europäescht Biergerrecht bréngt d'Bierger zesummen. An dofir musse mer och hei zu Lëtzebuerg ons Wielerlëschte fir d'europäesch Bierger erëm opmaachen, nodeems se den 31. Mäerz 2008 schonns zougoungen. An dofir musse mer d'Reform vum Wahlgesetz, déi ënnerwee ass, esou séier wéi méiglech duerch d'Chamber bréngen.

Wichteg ass et dobäi natierlech ze kucken, wéi mer inhaltlech mat den Europawahlen ëmginn. Loosse mer éierlech sinn: Diskussiounen iwwer europäesch Verträg, iwwer Institutiounen, komplizéiert Abstraktioune wéi Subsidiaritéit a Proportionalitéit rappe kee vum Stull. Et kann dat nëmmen iwwer konkret Politik an eng politesch Approche vun der Europäescher Unioun geschéien.

D'Wahle verlaange kloer Programmer vun de politesche Familljen um europäeschen Niveau an um nationalen Niveau. Eng politesch Mobilisatioun muss stattfanne fir Iddië vu Solidaritéit, Zesummeschaffe géint Protektionismus an nationalen Egoismus.

Dat ass natierlech zu Lëtzebuerg eigentlech an där Hisiicht einfach, well mer hei Wahlflicht hunn a mer souwisou iwwer 80% Wahlparticipatioun hunn. Mä an deenen anere Länner gesäit een, wéi et mat der Participatioun un den Europawahle steet. Do gëtt et Participatioune vun 30, 40%, do si se frou, wa se 50% hunn.

Loosse mer ons also och näischt zu Lëtzebuerg virmaachen! Wa mer 80 oder 85% vun de Wieler hunn, déi bei den Europawahle matstëmme ginn, dat wëllt nach guer net soen, dass déi europäesch Bierger, déi hei zu Lëtzebuerg bei de Wahle matmaachen, effektiv un Europa interesséiert sinn.

Virun allem däerfe mer als Politiker déi schwiereg Themen net ausklameren. Immigratioun ass e komplexen Thema. Mir wëssen dat. Et gëtt do ganz ënnerschiddlech Positiounen. Sécherheet a Respekt vun de Mënscherechter; och an deene Mesuren, déi d'Europäesch Unioun hëlt - de Laurent Mosar huet geschwat vun deem Scanner op de Flughäfen.

Ech kéint vun den Donnéeë schwätzen, déi mer mussen den Amerikaner liwwere fir hir Sécherheetspolitik. Ech denken natierlech och un de Respekt vun de Rechter vun de schaffende Leit, zum Beispill déi berühmten Direktiv iwwert d'Aarbechtszäit, déi elo an der Diskussioun ass. De Kampf géint d'Rezessioun an esou aner Pisten.

Här President, den Ausseminister ass ausféierlech op d'Finanzkris an d'Reaktioun vun der EU agaangen.

(Interruption)

Här President, ech hunn e Problem mat der Zäit. D'Auer ass stoe bliwwen an ech wëll drop oppassen, wéi vill Zäit dass ech hunn.

(Interruption)

M. le Président.- Här Fayot, Dir sidd op zwielef an eng hallef Minutt.

M. Ben Fayot *(LSAP).*- No der Finanzkris, Här President, kënnt d'Wirtschaftskris. Déi eenzel national Regierungen an Europa probéieren ze reagéieren. Meeschtens jiddferee fir sech an ouni Koordinatioun.

Nun ass kee Land capabel, déi Kris eleng ze iwwerstoen. Dofir muss Europa, mat senger Kraaft als gréisste Maart vun der Welt, déi national Interventiounen op d'mannst bündelen.

D'Europäer erwaarden, dass d'Europäesch Unioun sech och als wirtschaftlech Uerdnungsmuecht géint d'Rezessioun asetzt. Ons gemeinsam Währung schweesst ons zesummen. Méi wéi jee gëllt et, dass Wirtschaft a Währung zesumme gehéieren.

Dofir ass d'Diskussioun iwwer en europäescht Agräifen an der Wirtschaftskris amgaangen. An dat soll och net eleng iwwert de Conseil européen goen, wou dann een eventuell sech als Chef vun der Wirtschaftspolitik profiléiert, mä dat soll iwwert déi normal europäesch Institutioune beziehungsweis natierlech an éischter Linn och iwwert d'Kommissioun goen.

Här President, et sinn x Projeten déi lescht Deeg bekannt ginn. Den SPD-Kanzlerkandidat Steinmeier huet en europäesche Pakt fir Beschäftegung virgeschloen. Vu Frankräich sinn där Iddië komm. De Jean-Claude Juncker huet haut de Moien - hunn ech gelies - en europäeschen Emprunt fir d'Autoindustrie virgeschloen.

Egal wat ee vun esou Iddien denkt, ass et d'Roll - an ech mengen, d'Bierger erwaarden dat - vun Europa, an net nëmme vun eenzelne Staten, sech ëm d'wirtschaftlech Zukunft Gedanken ze maachen, protektionisteschen Tendenzen entgéintzewierken a wirtschaftspolitesch Instrumenter fir de Wuesstum voll auszenotzen, ob dat europäesch Programmer sinn oder Hëllefstellunge fir d'Regierunge bei hiren Interventiounen. Dofir brauche mer natierlech och eng kloer Positioun vun Europa fir d'Reguléierung vun den internationale Finanzmäert.

Ech mengen net, dass mer eng europäesch Wirtschaftsregierung brauchen, mä weder d'Kommissioun nach de Conseil kënne sech aus der Diskussioun iwwer méiglech Agrëffer an d'Wirtschaft eraushalen. Op d'allermannst brauche mer deen Dialog zwëschent EZB an Eurogroup, en intensive Sozialdialog, de gemeinsame Wëllen, dës Kris ze meeschteren.

Här President, ech wollt nach e Wuert soen iwwert déi konsequent Europa-Aarbecht vun der Regierung. Leider ass meng Zäit eriwwer. Ech wollt awer dee Bericht, deen den Nicolas Schmit ons presentéiert huet iwwert d'Europapolitik, besonnesch ervirsträichen an ech wollt der Regierung suggéréieren, dee Bericht an enger grousser Oplag iwwerhaapt ze drécken an erauszebréngen an ze publizéieren, well dat ass eng Minn vun Informatiounen iwwert d'Europapolitik.

Et ass d'Europapolitik vun der ganzer Regierung. Et ass eng Zesummenaarbecht vun der ganzer Regierung, déi doranner steet, an dat ass menger Usiicht no e wichtegt Dokument fir d'Bierger, fir d'Parteien an all déi, déi sech fir Europa interesséieren.

Här President, fir ofzeschléisse wëll ech soen, dass mir selbstverständlech d'Europa- an d'Aussepolitik vun der Regierung ënnerstëtzen a mir hoffen natierlech och mam Ausseminister, dass den neien amerikanesche President ons hëllefe wäert, eng besser Welt ze schafen.

Merci.

Plusieurs voix.- Très bien!

M. le Président.- Merci, Här Fayot. Den nächste Riedner ass den Här Félix Braz. Här Braz, Dir hutt d'Wuert.

M. Félix Braz *(DÉI GRÉNG).-* Merci, Här President. Mir hu gëschter déi lescht Deklaratioun vum Här Asselborn vun der Legislatur 2004/2009 héieren an et ass jo üblech, dass eng Debatt och doriwwer stattfënnt. Mä et ass, fannen ech, elo, wou ech dat fir d'zweet dierf maachen, e bëssen e komplizéierten Exercice dann awer. Well ee jo och weess, dass een net alles ka verlaange vum Ausseminister.

D'Diplomatie ass jo e Ballet, deen net ënnert de Scheinwerfer gedanzt gëtt, esou dass een op dat reagéiere muss, wat den Ausseminister seet, och wann dat net onbedéngt alles ass, wat hien denkt. Ech probéieren dofir op dat anzegoen, wat geschitt ass an deene leschte Wochen a Méint,…

M. Charles Goerens *(DP).-* Sot eis emol, wat Der denkt.

M. Félix Braz *(DÉI GRÉNG).-* …op déi Fakten, déi mer hunn. Well déi lescht Méint si jo e bëssen eng Mëschung, wou ganz no an enk beienee souwuel Kris wéi och Hoffnung war.

Kris, well mer déi Finanzkris hunn, déi vläicht nach net ganz ausgestanen ass. Kris, well mer den Impakt op d'Realekonomie elo scho gesinn. Deen ass reell. Kris awer och, well d'Europäesch Unioun an hir Kommissioun an de leschte Wochen a Méint wäit manner präsent war, wéi se hätt misse sinn. Kris, well mer an der Lutte géint de Klimawandel nach net substanziell virukomm sinn; au contraire. Kris, well Stéchwierder wéi „Ofrëschtung" scho schéngen an de Vergiess geroden ze sinn, an éischter de Contraire sech erëm useet an umellt. Kris awer och wéinst dem Georgien-Konflikt, deen nach esou bal net eng vollstänneg Léisung wäert kennen. Kris awer och, well mer nach ëmmer kee spierbaren a wesentleche Fortschrëtt feststellen am Israel- a Palästina-Konflikt.

Gläichzäiteg gëtt et eigentlech och Ulass zu Hoffnungen.

Éischtens, well sech awer lues, mä sécher d'Erkenntnis duerchsetzt, dass global Problemer a globaliséiert Problemer och global politesch Äntwerte verlaangen. Mir hunn eng globaliséiert Wirtschaft. Mir hunn awer keng globaliséiert Politik. Si huet sech awer zum Deel fonnt. Am Kader vun der Finanzkris huet sech op eng am Ufank nach onkoordinéiert Aart a Weis awer erausgestallt, dass praktesch iwwerall déiselwecht Äntwerte komm sinn. Bei den Amerikaner an zwou Etappen, ier se och déi Äntwert ginn hunn, déi déi europäesch Länner scho méi frëi

ginn haten, fir op déi Finanzkris ze reagéieren. An déi Erkenntnis, dass een op eng globaliséiert Wirtschaft nëmme ka mat enger globaliséierter Politik äntwerten, déi mécht hire Wee.

Hoffnung och, well sech eng aner Erkenntnis eiser Meenung no duerchsetzt, nämlech déi, dass d'Marchéen eleng et net automatesch fäerdeg bréngen, fir Ëmweltschutz oder Klimaschutz ze erreechen, well d'Marchéen eleng net automatesch derfir suergen, dass et sozial Gerechtegkeet gëtt. Och dat ass eng wichteg Erkenntnis, déi brécht mat villem, wat an de leschten 20 Joer an engem ëmmer méi rasanten Tempo an der Welt ënnerwee war.

Hoffnung awer och, well eng Kris jo och ëmmer eng Geleeënheet ass, fir et besser ze maachen. Wann een d'Ursaache vun der Kris erkennt, kann een och fir déi Joren no der Kris eng besser Solutioun erreeche wéi déi, déi ee gehat hätt, wann d'Kris net stattfonnt hätt, oder wa se nach eng Rei Jore viru sech gedëmpelt hätt, ier se bemierkbar gi wier.

Hoffnung awer och, well den 20. Januar den George Bush ersat gëtt duerch en neien amerikanesche President. Den George Bush, e Mann, e President, deen à tout point de vue e katastrophale Bilan ze presentéieren huet. Souwuel wirtschafts- wéi finanzpolitesch wéi haushaltspolitesch wéi ëmweltpolitesch wéi sécherheets- a friddenspolitesch huet den George Bush et fäerdeg bruecht, all déi um Planéit, déi méi no beienee gehéieren, auserneenzedreiwen, an déi, déi hie besser gehat hätt auserneenzehalen, zesummenzedreiwen.

Säi Bilan ass een, dee vu sengem Nofolger nëmme besser ka gemaach ginn. Am Kontext vun deem Wahlkampf vum Obama géint den Här McCain hat ech och eng Kéier d'Geleeënheet, fir ze soen - an ech mengen och, dass et stëmmt -, dass et engem am Fong fir den Här McCain och bal ka leeddoen fir dat, wat hie bei de Republikaner duerstellt. Well hie wier och e ganz gudde President gewiescht déi vergaangen aacht Joer. D'Zukunft gehéiert awer fir eis ganz kloer dem Barack Obama.

Hoffnung awer och, well deen neien amerikanesche President een ass, dee vun Ufank un op Multilatéralisme setzt. Een, dee vun Ufank un der Meenung ass, dass d'Amerikaner net eleng kënnen décidéieren, wa se hir Problemer wëlle léisen; net wéi säi Virgänger dat ëmmer gemengt huet.

Mir hoffen awer och, dass et nach e leschte Punkt gëtt, fir Hoffnung ze hunn doduerch, dass deen neien amerikanesche President och an där Fro vun der Gefor vun nees Oprëschtung, vun de Rakéitenofwierprogrammer relativ séier no senger Wahl Signaler gesent huet Richtung Moskau, déi méi conciliant si wéi déi vu sengem Virgänger. Déi probéieren, déi dote wichteg Fro éischter zesummen ze léisen, an net ee géint deen aneren auszespillen.

Dat si Fakten aus de leschte Wochen a Méint, déi dofir och eng Rei Froen opwerfen, wou mer net ëmmer all d'Äntwerte kritt hu gëschter an der Deklaratioun vun eisem Ausseminister. Notamment hu mer een Aspekt vermësst, praktesch integral vermësst.

Lëtzebuerg ass op enger Rei vu Plazen an der Welt präsent - militäresch präsent - mat meeschtens jonken Zaldoten. Och wann et der mat hirer momentaner Gesamtzuel net

schrecklech vill sinn, international verglach, esou sinn der awer och iwwert déi lescht Jore schonn honnerten insgesamt vun der Lëtzebuerger Arméi am Ausland an engem militäreschen Asaz gewiescht. Och wann dat keng offensiv Truppe sinn, déi Lëtzebuerg stellt, esou hu se awer eng militäresch Präsenz a Krisegebidder vun dëser Welt.

Et gëtt hei zu Lëtzebuerg jo net vill doriwwer geschwat. Och net am Parlament. Och net, wann déi Mandater sollen accordéiert oder verlängert ginn, an och net an der Öffentlechkeet am Allgemengen. Déi Saachen, déi ginn zu Lëtzebuerg am Moment nach ouni grouss an ouni gréisser Diskussiounen ugeholl als dee Bäitrag, dee mer solle leeschten.

Mä dat kann änneren. Dat kéint änneren, wann zum Beispill och engem Lëtzebuerger Zaldot an der Missioun eppes géif geschéien. Wat keen hofft, wat kee wënscht, mä wat och kee kann ausschléissen. Dofir menge mer, dass och den Ausseminister bei senger Deklaratioun op deen doten Aspekt vun der Lëtzebuerger Aussepolitik hätt missen agoen.

Ze soen, wéi, opgrond vun deem, wat international a Bewegung ass, sech Lëtzebuerg gedenkt ze positionéieren an deenen dote Konflikter, an deene Konflikter, wou mer Präsenz hunn um Terrain, ob dat am Kosovo ass, ob dat a Bosnien-Herzegowina ass, am Kongo, am Libanon, am Tschad oder an Afghanistan, wou mer jo och e relativ groussen - fir Lëtzebuerger Verhältnisser - Kontingent hunn.

Grad an Afghanistan deite sech jo Ännerungen un duerch deen neien amerikanesche President, dee souwuel op der Irak-Fro wéi op der Afghanistan-Fro eng nei Linn wëllt aschloen an dee sech dat anescht virstellt wéi säi Virgänger.

Mir hätte gär vum Ausseminister héieren, wéi d'Lëtzebuerger Regierung op déi Iddië vum neien amerikanesche President, fir an Afghanistan méi schwéierpunktméisseg an den nächste Jore virzegoen, wou hien och d'Hand ausstreckt, fir dass anerer och méi schwéierpunktméisseg an Afghanistan präsent sinn, am europäesche Kontext an awer och an de bilaterale Relatioune mat den USA gedenkt sech op där doter Fro ze positionéieren a wéi eng Äntwert dass mer ginn.

Wäert Lëtzebuerg an den nächste Jore seng Präsenz an Afghanistan eropsetzen oder net? Dat ass eng Fro, op déi mer gären eng Äntwert vun der Regierung hätten.

Ech hu virdru gesot, dass sech d'Erkenntnis géif duerchsetzen, dass global Problemer och global politesch Äntwerte géife verlaangen. An dat ass wouer fir eng Rei vu wesentlechen Domänen: Fir d'Finanzwelt; wann et drëms geet, de Planéit ze ernähren, dass jiddfereen ze iessen huet; wann et drëms geet, weltwäit derfir ze suergen, dass jiddfereen ze drénken huet; wann et drëms geet, weltwäit derfir ze suergen, dass jiddfereen am Fridde ka liewen; an awer och - an dat ass fir eis Gréng ee besonnesch wichtege Punkt - wann et drëms geet, derfir ze suergen, dass effektiv Léisungen am Kontext vun der Lutte géint de Klimawandel endlech géifen op d'Tapéit kommen.

Mir gesinn elo eng Gefor. An et héiert ee jo och schonn eenzel Leit esou schwätzen. Elo, wou mer eng Finanzkris hunn, eng ganz grouss Finanzkris mat Impakter op d'Realekonomie, héiert een déi nees, déi soen: Jo, da muss dat elo d'Prioritéit ginn. Dat ass méi wichteg wéi

déi Klimaaspekter. Mir mussen elo wéinst der Finanzkris an der Wirtschaftskris fir eng Zäitchen dann eben och déi ganz Debatt ronderëm d'Lutte géint de Klimawandel vläicht e Stéck hannendrustellen. Déi also soen, dass déi zwee getrennte Weeër lafen, dass d'Lutte géint de Klimawandel e bëssen elo an dësem Moment eng Zort Luxuspolitik wier, déi mer eis elo net kéinte leeschten, well mer elo aner, méi urgent, méi wichteg Problemer hätten.

Mir sinn der Meenung, dass, wann op déi géif gelauschtert ginn, d'Auswierkungen dovunner kuerz-, mëttel- a laangfristeg - an ech weie meng Wierder - katastrophal wieren. Déi zwee si méi enk matenee verknäppt, déi sinn ontrennbar matenee verknäppt. Och dat, wat iwwert den Ëmwee vun der Finanzkris an d'Wirtschaftskrise riskéiert eranzerutschen, ass ganz enk mat der Energiefro verknäppt, an d'Energiefro ass ontrennbar verknäppt mat der Fro vum Klimawandel.

De Pëtrol ass elo ëm villes nees méi bëlleg ginn, an dat bréngt dann och déi Leit dozou ze soen, voilà, op där Front do ass vläicht elo net méi dee gréissten Drock, mir kënnen do mam Drock vläicht e bëssen noloossen. En ass jo wierklech vill gefall. Mä dat ass awer eng scho bal kënschtlech Baisse, déi de Pëtrol am Moment matmécht. A wa mer dat elo géifen aus den Ae verléieren, wann dat d'Zeeche wieren an der internationaler Politik, wann dat d'Zeeche wieren, wa weltwäit matenee geschwat gëtt, wéi een aus der Finanz- a Wirtschaftskris erauskënnt, da kann ee sécher sinn, dass an den nächste Méint a Joren all Wirtschaftswuesstum, dee mer nees kéinte kréien, wa mer aus der Kris eraus wieren, eent zu eent vum Präis vum Pëtrol erëm géif opgefriess ginn.

Ass et dat, wat mer wëllen? Ech mengen net, dass et dat ass, wat mer solle wëllen. An duerfir soll ee ganz kloer do mam Drock net noloossen an d'Aen net verschléisse virum Fait, dass déi Saachen ontrennbar matenee verknäppt sinn.

Duerfir ware mer och frou, wéi mer net méi spéit wéi gëscht den neien amerikanesche President héieren hunn, deen erëm eng Kéier widderholl huet, dass hien an der Lutte géint de Klimawandel seng Engagementer aus dem Wahlkampf net géif verwässeren, dass hien déi géif oprechterhalen, och wann hie President wier. Fir hien ass d'Lutte géint de Klimawandel d'Topthema Nummer 1. Et ass de prioritären Dossier oder ee vu senge prioritären Dossiere fir säin éischt Mandat vun den nächste véier Joer.

Hien huet och Zuele genannt. Hie wëllt eppes an der amerikanescher Wirtschaft veränneren, déi jo an dësem Dossier hei alles anescht wéi virbildlech ass an déi lescht aacht Joer et nach vill manner ginn ass. Hien huet Zuele genannt, den neie President: Hie wëllt an den USA bis 2020 den CO_2-Ausstouss ëm 25% reduzéieren an hie wëllt a sengem nächste Mandat d'Weiche setzen, dass bis 2050 d'amerikanesch Wirtschaft hir CO_2-Emissiounen ëm 80% géif reduzéieren.

Dat ass fir eis dee richtege Wee: e gréngen „new deal“ auszeschaffen, net just en „new deal“, fir aus der Wirtschaftskris erauszekommen, mä déi Kéier muss et e gréngen „new deal“ sinn, en „new deal“, deen et gläichzäiteg fäerdeg bréngt, d'Ëmweltkomponent ze integréieren an déi Diskussiounen, dass mer also déi Post-Kyoto-Diskussiounen am Liicht vun deem gréngen „new deal“ féieren, soss komme mer net zu Konklusiounen, déi eis wesentlech géife virubréngen.

An och de Sir Nicholas Stern, deem säi Rapport jo och vill Leit gerëselt huet virun net allze laanger Zäit, huet gesot virun zwee Deeg, dass déi Finanzkris an hiren Impakt op d'Realekonomie, déi mer elo erliewen, nëmmen e Virgeschmaach géif riskéieren ze si vun deem, wat eis géif erwaarden, wa mer ënnert dem Drock an dem Androck vun deem, wat mer haut erliewen, géifen um internationale Plang bei den Diskussiounen de Volet vun der Lutte géint de Klimawandel ignoréieren. Dat huet en Effet multiplicateur, dee méi wäit geet a sengen Auswierkungen, wéi dat, wat mer elo an de leschte Méint a Wochen erlieft hunn.

Duerfir ass och d'Fro ganz wichteg, wéi sech d'Lëtzebuerger Regierung op deenen Dossiere stellt. Mir ware frou, den Här Asselborn ze héieren, zu deem doten Thema eppes ze soen. Dat war an de leschte Joren a sengen aussepoliteschen Deklaratiounen net oft de Fall. Mir sinn ausdrécklech frou doriwwer, dass hien a senger Ried vu gëschter och op dës Aspekter agaangen ass. Mä dat bréngt awer och den Ausseminister e bëssen an eng Bringschuld, wat d'Virstellunge vun der Lëtzebuerger Regierung betrëfft, wéi dann an Zukunft déi international Architektur soll sinn op deenen Dossieren.

Ass et nach tragbar, wa mer a klenge Clibb wéi dem G8 matenee probéieren, d'Problemer ze léisen, oder muss een net wierklech och vun Europa aus déi Impulser setzen, déi fir eng komplett reforméiert Architektur vun den internationale Relatioune plädéieren, mat enger Reform vun der UNO, mat virun allem eben engem Abanne vun all den Entwécklungslänner, vun de Schwellelänner an all déi doten Diskussiounen? Ouni déi ass déi Diskussioun net op eng Konklusioun ze féieren, déi gewënnbréngend wier.

E leschte Punkt - well meng Zäit an enger Minutt schonn ofleeft - zum Thema Ofrëschtung. Och do hu mer jo scho vu russescher Säit en éischten Test a Richtung Obama kritt, wéi se den Dag nom Obama senger Electioun annoncéiert hunn, dass se wéilten an der Enclave vu Kaliningrad och Ofwierrakéite stationéieren. Dat ass eng Äntwert op dem George Bush seng Politik, fir a Polen an Tschechien, wou hien och Accordë kritt huet, Ofwierrakéite géint - dat ass d'amerikanesch Positioun - den Iran dierfen opzestellen.

Mir hoffen, dass déi rezent Ausso vum Här Medwedjew, deen och elo ufänkt, éischter fir gemeinsam Solutiounen an dëser Fro vun der Rakéitenofwier ze plädéieren, déi ass, déi hire Wee wäert maachen.

Mir hoffen als Gréng, dass dat Stéchwuert vun der Ofrëschtung erëm e ganz modernt Stéchwuert gëtt. Dat war laang Joren, während der Zäit vum Kale Krich an och duerno, e wichtegt Stéchwuert an ass an de leschte Joren e bëssen an de Vergiess geroden. Mir stellen am Moment éischter de Contraire vum Trend fest. Och wann ee kuckt, wéi d'Militärdépensë sech weltwäit entwéckelt hunn, ka vun Ofrëschtung néierens méi op der Welt iwwerhaapt nach Rieds goen.

Dat misst och e Schwéierpunkt si vun der internationaler Politik vun der gesamteuropäescher Unioun an natierlech och e Rôle, dee Lëtzebuerg soll ënnerstëtzen, fir dass dat Stéchwuert vun der Ofrëschtung wierklech erëm eent ass, wat am Agenda genausou héich uewe steet, wéi dat vun der Finanzkris oder - esou hoffe mer - wéi dat vun der Lutte géint de Klimawandel.

Dat gesot soen ech Iech, Här President, léif Kolleeginnen a Kolleegen, Merci fir Är Opmierksamkeet an erwaarden d'Äntwerte vum Ausseminister op déi zwou, dräi Froen, déi mer haut nach eng Kéier méi prezis gestallt hunn.

Merci.

M. le Président.- Merci, Här Braz. Den nächste Riedner ass den Här Henckes. Den Här Henckes huet d'Wuert.

M. Jacques-Yves Henckes *(ADR).*- Här President, Dir Dammen an Dir Hären, d'Lëtzebuerger Aussepolitik ass fir d'alleréischt do, fir Lëtzebuerger national Intérêten an der Welt ze verdeedegen. D'Lëtzebuerger Aussepolitik kann, mä muss net mat der europäescher Politik deckungsgläich sinn. Europa ass dofir do, fir déi gemeinsam Intérêten, notamment wéi elo an der Finanzkris, wéi am Klimawandel, ze verdeedegen, wou mer alleguerten déiselwecht Ziler sollen hunn. Dofir ass Europa do, mä et gëtt awer och nach Differenzen. Deckungsgläich ass et net.

D'Haaptzil vun der Lëtzebuerger Aussepolitik gëtt mat gutt gemengten Allgemengheeten ëmschriwwen. Ech zitéieren hei den Här Ausseminister: „D'Zil vun der Aussepolitik ass et, d'Nervositéit um Globus ofzebauen, fir se duerch d'Asiicht ze ersetzen, dass d'Rieder vun den internationalen Interessen aneneegräife mussen, fir der Stabilitéit, dem Fridden an der Mënschlechkeet eng Chance ze ginn."

Dëst ass net falsch, Här Ausseminister. Mä dofir eleng bezuele mer nach keen Ausseminister!

(Hilarité)

Mir vun der ADR wiere frou gewiescht, wann Der eis gëschter méi wéi eng journalistesch Weltrees ugebueden hätt, wou Der een hannert deem aneren déi eenzel Zitater, déi an den Zeitunge fonnt gi sinn an den Headlines, opgezielt hutt. Mir hätte gär gewosst, wat Dir konkret selwer fir Lëtzebuerg gemaach hutt. A wéi ech an Ärer Ried nogekuckt hunn, konnt ech net ganz vill doriwwer fannen. Dir hutt héchstwahrscheinlech och näischt opgezielt, well näischt gemaach ginn ass.

Eis fält emol fir d'éischt eppes op, wat Der net gesot hutt, wouvunner Der all déi Jore virdru geschwat hutt an dëst Joer net. Zënter Joren erzielt Der eis hei an der Chamber, datt Der gär hätt, datt Lëtzebuerg soll Member vum UNO-Sécherheetsrot ginn. Dovunner hutt Der gëschter kee Wuert gesot.

Heescht dat, datt d'lëtzebuergesch Regierung déi Iddi opginn huet? Ech huelen un, datt just ee Joer, e puer Méint virun de Wahlen Dir dat vläicht net wollt soen. Mä vläicht besteet et nach.

Zweetens, wann een Iech nolauschtert, Här Ausseminister, muss d'lescht Joer hei an Europa an apaart an onser Noperschaft kee Problem do gewiescht sinn. Or, mir diskutéieren e Benelux-Vertrag, an ech hu kee Wuert héieren iwwert déi Problemer, déi an der Belsch sinn

an déi Orientéierungen do. Huet d'lëtzebuergesch Regierung dozou e puer Iddien? Wat ergëtt sech dann an deem neie Benelux-Vertrag, dee muss verhandelt ginn?

Drëttens, d'Europäesch Unioun. An deem Kontext wollt ech och e puer Froe stellen, en vue vun deenen Aussoen, déi Der gëschter gemaach hutt bezüglech den EU-Kommissaren.

Ech hat geduecht ze verstoen, datt en Accord um europäeschen Niveau ass, well den Traité de Nice dat esou virgesäit, datt ee Land muss op en EU-Kommissar verzichten, well deen Ablack den aussepolitesche Spriecher vun der EU géif mat an dee Pak gezu ginn, an dat Land, wat dee Minister, dee Représentant hätt, géif dann automatesch op de Member an der Europäescher Kommissioun verzichten.

No deem, wat ech gëschter awer esou héieren hunn, kéint ee bal unhuelen, datt d'lëtzebuergesch Regierung den Accord ginn hätt, fir op e lëtzebuergesche Kommissar ze verzichten. Dofir wollt ech Iech froen, Här Ausseminister, wéi d'Positioun vun der Lëtzebuerger Regierung an där Fro ass. Sidd Dir gewëllt, op dee Wee ze goen, oder hutt Dir eng aner Meenung? Do misst eng kloer Ausso kommen.

Mir mengen op jiddfer Fall, datt Lëtzebuerg net als dat klengste Land, oder eent vun deene klengste Länner an der EU, direkt misst dat Land sinn, wat hei misst op een EU-Kommissar verzichten.

Da mengen ech och, datt een, speziell als klengt Land, muss méi Respekt weise vis-à-vis vum ireschen Neen. Et gëtt vun alle Säiten Drock op dat Land an op déi Bierger ausgeübt, fir datt se hiren Iertum, wéi gesot gëtt, misste redresséieren. Wann een de Sondage vum 8. November kuckt, deen an den Zeitungen an Irland publizéiert ginn ass, da gesäit een, datt elo nach ëmmer 39% vun de Leit géint den Traité sinn, 34% wieren derfir, an de Rescht, déi 17, 18 aner Prozent, déi hu sech nach net décidéiert, mä sinn awer éischter kritesch agestallt zu dem Text. Op jidde Fall ass d'Populatioun bal eestëmmeg der Meenung, datt een net méi nach eng Kéier sollt an esou kuerzer Zäit iwwert den Traité ofstëmmen.

An Tschechien, sinn ech elo gewuer ginn, gëtt et Schwieregkeeten, fir 60% vun de Sénateuren ze iwwerzeegen, mat Jo ze stëmmen. Mir als ADR mengen, datt wichteg Décisiounen an der EU musse mam Bierger geholl ginn, iwwert de Wee vum Referendum, an datt een déi Resultater och muss respektéieren. D'EU soll net just vun e puer Elite gemaach, ausgeweit an definéiert ginn.

Da fuerdere mer - an ech mengen, do schéngt jo e Konsens hei an de Parteien ze sinn -, datt mer all Kéiers déi Dokumenter, déi um europäesche Plang an der Virbereedung sinn, solle mat Zäit vun der Regierung kréien. Mir wäerten och eng Proposition de loi eraginn, fir eng Revisioun vun der Constitutioun an deem Sënn ze maachen, esou wéi Däitschland a Frankräich dat hunn.

Ech mengen, dat ass jo och en Accord, dee mer elo schonn deelweis mat der Regierung hunn, mä et schéngt awer esou ze sinn, datt e puer Ministere sech net drun halen. Wéi kéint et soss sinn, datt mer zum Beispill erausfonnt hunn, datt eng Direktiv an der Ausaarbechtung ass, déi d'Quellesteier wëllt ausweiten? Aner Parlamenter haten déi virbereedend

Dokumenter, d'Press huet dovunner geschriwwen. Hei zu Lëtzebuerg si mer eréischt, nodeem mir als ADR gefrot haten, fir dee Punkt op den Ordre du jour ze kréien, gewuer ginn, datt esou een Dokument elo zur Verfügung stéing. Do muss ee soen, datt d'Aart a Weis, wéi verschidde Ministere mat der Chamber ëmginn an den Dialog och sichen um europäeschen Niveau, vu Ministère zu Ministère verschidden ass, an dat muss sech änneren.

Dann hu mer och bedauert, Här Ausseminister, datt mer an der Affär vum Secret bancaire a vun deene Steierparadies-Accusatiounen net op déiselwecht Aart a Weis reagéiert hu wéi d'Schwäiz zum Beispill, déi déi eenzel Ambassadeure geruff huet, fir eng Debatt ze féieren. Vläicht hunn ech dat net gemierkt, vläicht ass dat geschitt, mä op jiddfer Fall ass et net no bausse gedrongen.

Da mengen ech och, datt ee muss, wann een esou ugegraff gëtt als Land, en Argumentaire bréngen, well wann et ee Land gëtt, wat e Steierparadies ass, dann ass dat Frankräich. Wéi kann et soss sinn, datt op Basis vun engem Rapport vun der Administration des Contributions directes festgehale gëtt, datt d'Leit mat engem Akommes vun iwwer zéng Milliounen Euro 3,24% Steiere bezuelen? Dat ass e Paradis fiscal. Dat muss dach heiansdo gesot ginn!

Da sollt een och nach festhalen - anonym Konte si jo verbueden -, datt et a Frankräich „bons du trésor anonymes“, „bons de capitalisation anonymes“ gëtt, wou Der Zënse kritt, mat enger staarker Retenue à la source, mä wat wéi Geld gehandelt gëtt a wat total anonym ass. Do gesäit een, datt dat zum Beispill ee vun de Moyenen ass, wat a Frankräich fir Drogegelder an Ähnleches gehandelt kéint ginn. Dofir mengen ech, datt, wann esou Accusatioune géint onst Land erhuewe ginn, ee muss méi schaarf dorobber reagéieren.

Mir mussen och festhalen, datt mer, vun deene villen Themen a Froen, déi an der Ried vum Här Ausseminister abordéiert gi sinn, bereet sinn, verschidde Saache matzedroen. Mä et muss een awer ervirsträichen, datt mer ons och verschidde Froe stellen, nodeems mer Är Ried gëschter héieren hunn, an där Dir gesot hutt, Dir wëllt eng Partie Ambassaden an Asien hunn. Dat ass schéin a gutt, mä vill Sënn mécht et awer net. A vill Gläichgewiicht hu mer op deem Gebitt och net. Firwat hu mer keng Ambassade a Südamerika? A keng am Noen Osten, oder am arabesche Raum? Dofir froen ech, Här Ausseminister, ob Dir ons do kënnt eng Äntwert ginn, firwat d'Regierung just nure wëllt an Asien goen an net an déi aner Länner?

Dir hutt och an Ärer Interventioun, mat Recht, gesot, datt een den Dialog mat Russland soll weiderféieren. Prinzipiell begréisse mer dat. Ech hunn awer och gemierkt, datt Dir déi Diskussiounen iwwer Südossetien an Abchasien an d'Unerkennung vun deenen als souverän State bedauert hutt, wann ech et esou kann ausdrécken. Mä et muss een awer och soen, a mir bleiwen der Meenung, datt, wann europäesch Staten de Kosovo unerkennen, et zimlech logesch ass, datt dann aner Länner, wéi Russland, och op där Basis do hir Unerkennunge maachen. Dofir wäert et héchstwahrscheinlech an den nächste Joren dozou kommen...

M. le Président.- Här Henckes, Är Riedezäit ass ofgelaf.

M. Jacques-Yves Henckes *(ADR).*- Ech weess dat, Här President. Ech wollt just nure soen, datt ech bedaueren, datt dës Regierung véier Leit huet, déi sech ëm d'Aussepolitik

këmmeren, datt mer d'Impressioun hunn, datt jiddferee fir sech schafft, an datt mer eng koordinéiert Aussepolitik brauchen. Ech hoffen, datt dat ënnert der nächster Regierung wäert de Fall sinn.

M. le Président.- Merci, Här Henckes. Den nächste Riedner ass den Här Aly Jaerling. Här Jaerling, Dir hutt d'Wuert.
M. Aly Jaerling *(Indépendant).*- Merci, Här President. Haut ass jo meng lescht aussepolitesch Interventioun an dëser Legislaturperiod, dofir wëll ech mech da kuerz zu deem engen oder deem anere Sujet äusseren. Déi allgemeng Meenung iwwert den Traité vu Lissabon ass jo anscheinend déi, dass mer den Ire méi Zäit solle loossen, fir dass se sech net nach eng Kéier iren. Bon, ech géif mengen, dass dat eng gutt Initiativ ass.

Ech wëll awer och dorobber agoen, wat ech vum Spriecher vun der grénger Fraktioun héieren hunn, wéi en hei fir d'Ofrüstung plädéiert huet. Do war ech zwar e bëssen erstaunt, well wann een en Traité vu Lissabon stëmmt oder e konstitutionellen Traité gestëmmt huet, wou kloer Oprüstungskritären drastinn, da sinn ech awer frou, dass endlech e Mentalitéitswiessel komm ass, an dass se esou een Traité dann an Zukunft jo hoffentlech net méi wäerte stëmmen.

Här President, den Här Mosar huet de Kongo ugeschwat, an en huet dobäi och vun Tutsien an Hutue geschwat. Ech wëll Iech just soen, dass ech de Kongo an déi Regioun kennen, an dass et do scho laang net méi ëm ethnesch Ausenanersetzunge geet. Do geet et just drëm, dass eng Rei rücksichtslos Mercenairen, am Optrag vun de Finanz- a Wirtschaftslobbyen, d'Plaz propper maachen, fir dass d'Räichtümer vun deem Land einfach an ouni Problemer kënnen ausgebeut ginn. Dat ass d'Situatioun am Kongo, an dat huet bis elo an deene leschte 15 Joer fënnef Millioune Mënschen d'Liewe kascht.

Et wär derwäert, dass wierklech och Lëtzebuerg sech do emol méi bewegen an och méi awierke sollt. Och Europa muss endlech do Fuerf bekennen an derfir suergen, dass net nëmmen UNO-Zaldoten als Touristen do erëmtrëppelen, mä dass se awer och emol endlech d'Roll solle kréien, fir kënnen d'Leit wierklech ze schützen an net nëmmen nokucken, wéi do Kanner a Frae mutiléiert an opgeschlitzt ginn, ouni dass ee mam Ouer wackelt.

Ech wëll awer nach op en anere Problem an der Regioun vun de Grousse Séien opmierksam maachen, an dat ass de Problem vun den Tropebëscher. Do ware Kontrakter, Permisen ausgestallt ginn, fir 45 Milliounen Hektar Tropebëscher ofzeholzen. Lëtzebuerg participéiert iwwert d'Weltbank un engem Fonds multibailleurs fir de Kongo. Dee Fong ass geduecht, fir dass dat Land Sue genuch kritt, fir déi Tropebëscher, ebe fir de Patrimoine vun den Tropebëscher ze schützen.

2005 ass e Moratoire ausgeschwat gi fir déi Permisen, wat zur Konsequenz hat, dass vun deene 45 Milliounen Hektar elo nach just 25 Milliounen Hektar kënnen ofgeholzt ginn. Mä dat ass 10% vum Patrimoine vun deene ganzen Tropebëscher an der Regioun vun de Grousse Séien. Dat muss ee sech emol virstellen!

Et ass en Observateur indépendant genannt ginn, fir ze iwwerwaachen, wéi dat dann elo mat deene Permisen do gehandhaabt gëtt. Et soll och eng Revisioun vun den Autorisatioune

gemaach ginn, fir ze verhënneren, dass nach méi Tropebëscher ofgeholzt ginn an dass och nach méi Permisen ausgestallt ginn.

Mä d'Konsequenz ass: Wa mer och do net agräifen, da kréie mer do wéinst der humanitärer Kris och nach eng ökologesch Kris; well et ass einfach onverantwortlech, wann een et zouléisst, dass 10% vum Patrimoine vun den Tropebëscher an der Regioun vun de Grousse Séien ofgeholzt ginn.

An déi Leit dohanne muss ee verstoen, well wann ee weess, dass ee fir e Mahagonibam dausend Dollar kritt, wann een dee verkeeft, ech mengen da versteet een, dass déi Leit dohannen d'Zesummenhäng vun enger ökologescher Kris net verstinn, dass déi Leit keng Suen hunn an op déi Aart a Weis wëlle Geld verdéngen. An dat gëtt rücksichtslos vun der Holzindustrie ausgenotzt.

Mä et muss een agräifen, well soss erliewe mer nach eng Kéier esou eng Katastroph wéi grad an anere Länner. Ech mengen och dat wär derwäert, fir einfach eng Kéier emol vun der Regierung do mat anzewierken.

Ech soen Iech Merci.

M. le Président.- Merci, Här Jaerling. Dann ass déi lescht Riednerin d'Madame Err. Madame Err, Dir hutt d'Wuert.
Mme Lydie Err *(LSAP).*- Merci, Här President. Dir Dammen an Dir Hären, wéi meng Virriedner wollt ech dem Ausseminister an och dem Europaminister Merci soe fir déi Disponibilitéit, déi si an europäeschen an aussepoliteschen Affäre vis-à-vis vun der Chamber un den Dag leeën, an ech wollt mech och formell den Aussoe vum Här Goerens uschléissen, dee fir Gläichheet plädéiert huet, Gläichheet an der EU zwëschent deene groussen an deene klenge Memberstaten.

Ech wollt haaptsächlech zu Europa e puer Wuert soen an ufänke mat zwou Froen:

Déi éischt, ob et richteg ass, wann een d'Gefill kritt, dass den Dram oder d'Visioun respektiv de Modell vun Europa um Verblatze wier. Oder kann ee sech un dee leschten Eurobarometer riichten, deen éischtens ergëtt, dass an der Europäescher Unioun 61% vun de Leit mengen, dass hiert Land an Europa gehéiert huet?

An déi zweet - an déi ass eigentlech positiv fir Europa -, ob et richteg ass, dass d'Europäer, mat ganz wéinegen Ausnahme wéi zum Beispill Éisträich, Schweden a Finnland, soen, dass hiert Vertrauen an d'EU méi grouss ass wéi dat an hir eege Regierungen.

(M. Lucien Weiler reprend la Présidence)

Egal wéi een dat doten dréint - et kënnen déi eng oder déi aner aus deene Sondagen dat eraussichen, erausliesen, wat se wëllen -, et bleift, dass ëmmer dann, wann et schwiereg gëtt, wann d'Leit et mat der Angscht ze di kréie wéinst Wirtschaftskris oder wat och ëmmer, d'Tendenz besteet, fir „déi vu Bréissel“ derfir verantwortlech ze maachen. An dat heescht dann, dass d'europäesch Institutiounen dobäi schlecht ewechkommen.

Et gëtt zum Beispill och an deem Kontext ganz gäre gesot, dass d'Europäesch Unioun haaptsächlech e Waasserkapp vu Fonctionnairë wier. Wann een awer d'Zuele kuckt, da gesäit een, dass d'Europäesch Unioun, zoustänneg fir bal eng hallef Milliard Bierger an Europa, net méi Fonctionnairen huet - ech weess, dass dee Vergläich net ganz stëmmt, mä ëmmerhin ass en awer prägnant - wéi d'Stad vu Paräis, déi natierlech och aner Responsabilitéiten huet. Ech mengen einfach, dass et gutt ass, eng Kéier d'Saachen an e Verhältnis ze setzen.

Ausserhalb vun Europa awer blénkt de Stär vun der Europäescher Unioun weider. An dat ass eigentlech dat Verréckt bei der Geschicht, dass déi, déi am meeschte Profit dovunnergedroen hunn, am meeschte Skepsis vis-à-vis vun deem Modell Europa un den Dag leeën.

Wa mer wëssen, dass haut déi 27 europäesch Memberstaten zesumme 7% nëmme vun der Weltbevölkerung duerstellen, awer 30% vum PIB vun der Welt, da kann een op jidde Fall sech nëmme froen, wou mer higesteiert wieren an deene leschte Jore par rapport zu den Zuele vun der Weltbevölkerung, a wat mer als 27 Staten nach an enger globaliséierter Welt ze soen hätten.

Déi Remarque gëllt natierlech besonnesch fir e Land wéi Lëtzebuerg, dat op enger Weltkaart esou kleng ass, dass een den Numm net emol dran erëmfënnt.

D'Euroskepsis ass duerfir schwéier verständlech, well dat richteg ass, wat de Jean Monnet scho viru 50 Joer gesot huet, wéi en d'Iddi vun der CECA hat. En huet se motivéiert, an ech liese vir, amplaz en ze iwwersetzen: «Nos pays sont devenus trop petits pour le monde actuel à l'échelle des moyens techniques modernes et à la mesure de l'Amérique.»

Wann dat deemools richteg war, mat enger Bevölkerungsstruktur, déi aneschters war, mat engem Wirtschaftszentrum, dee praktesch nëmmen op enger Säit vun der Welt ze fanne war, an zwar an Amerika, wa mer haut kucke mat anere Wirtschaftszentren, déi haaptsächlech am Oste sinn, an Amerika, a Russland an Europa derbäi, da freet ee sech, wéi et méiglech ass, dass mer mat deenen Zifferen an deene Realitéiten, déi mer hunn, nach woen drun ze zweifelen, dass Europa et fir eis bruecht huet.

Et ass jo och bezeechnend, dass iwwerall aneschters op der Welt wéi an Europa, sief dat an Zentral- oder Südamerika, sief dat an Asien, Südostasien, ëmmer nach weider Europa als Modell gehandelt gëtt, während et hei Schwieregkeeten huet, aus senger Spur, aus der Ornière erauszekommen, fir sech esou ze entwéckelen, wéi d'Augmentatioun vun der Zuel vun de Memberstaten et géif erlaben.

Et ass sécherlech bedauerlech, dass déi lescht Verträg, déi d'Regele vum Spill hätte sollen änneren, net ugeholl sinn, mä mir kënnen net domadder stoe bleiwen. Mir kënnen och net weiderfueren iwwert d'Diere vun den Iren ze diskutéieren, well dat wat virdru bei anere Länner de Fall war, ka muer an erëm engem anere wéi déi, déi bis elo concernéiert waren, de Fall sinn, esou dass mer musse kucken, wéi mer weiderkommen an der aktueller Situatioun; an dat ass am Fong dat, wat ech haut wollt a kuerzer Zäit probéieren ze kucken.

An engem normale Veräin, sief dat eng Handelsgesellschaft, sief dat eng Associatioun oder sief et e Keeleclub, ass et esou, dass, wann een an eng Gesellschaft erageet, da muss een d'Regele vum Spill respektéieren, a wann dat net de Fall ass, da geet een eraus. Wann do sollen Änneruge passéieren, dann ass et normalerweis esou, dass ee se soit akzeptéiert oder dass een, wann ee se net akzeptéiert, da geet, oder déi aner jiddefalls net empêchéiere kann, sech weiderzeentwéckelen.

Dat, wat fir normal Gesellschaften an Associatioune gëllt, misst eigentlech och mutatis mutandis an der Europäescher Unioun de Fall sinn, et sief dann, dass de politesche Wëllen, fir ouni nei Instrumenter weiderzekommen, net staark genuch wier.

Ech mengen, dass ee misst kucken, fir och mam Traité vun Nice, wéi mer en elo hunn, weiderzekommen. Et kéint een zum Beispill Iwwerleeungen ustelle wéi déi, déi och schonn deelweis hei ugeklonge sinn: Zum Beispill d'Visibilitéit vun der Unioun um internationale Plang verbesseren doduerch, dass ee géif probéieren, sief dat an deenen offizielle Gremië wéi an der UNO an am UNO-Sécherheetsrot, mat engem Sëtz fir Europa vertrueden ze ginn, an och an deenen informelle Gruppen, sief dat de G8, de G2 - an hoffentlech net de G1, wéi de Charles Goerens en hei ugekënnegt huet -, ze probéieren, net nëmmen als europäesch Memberstaten opzetrieden, an ënnert deenen eventuell méi méigleche Kandidaturen een als Europavertrieder ze huelen.

Dee viru kuerzem verstuerwene Bronisław Geremek huet och e puer Propose gemaach, déi ee sech kéint iwwerleeë fir weiderzekommen. En huet zum Beispill gesot, dass näischt eis géif haut empêchéieren, den Haut Représentant fir d'Aussepolitik de Conseil «Affaires étrangères» presidéieren ze loossen an em domadder implizit am Fong eng Fonctioun vun engem europäeschen Ausseminister ze ginn, och dann, wann et Oppositioune gëtt, fir iwwerhaapt deen Titel ze gebrauchen. Deeselwechte Geremek huet och gesot - a menger Meenung no ass dat richteg -, et géif eis elo näischt empêchéieren, dat legislatiivt Initiativrecht fir d'Bierger anzeféieren, mat oder ouni neien Traité.

An - an dat ass eng interessant Propositioun; déi lescht vun dräi vum Bronisław Geremek sengen Iddien, déi do gemaach ginn ass - et ass net verbueden driwwer nozedenken, e Referendum ze organiséieren, europawäit, mat därselwechter Fro an deeselwechten Dag, iwwert déi simpel Fro, déi vill Problemer géif léisen: Wëllt Der, Jo oder Neen, dass an Europa kann ouni Unanimitéit iwwer nei Gebidder ofgestëmmt ginn?

Dat wieren einfach Froen, wou einfach Äntwerte méiglech wieren. Et kéint een och nach eventuell eng zweet Fro druknäppen, fir d'Saache wierklech kloerzemaachen: Wëllt Dir, wann Äre Wonschziedel net an Erfëllung geet, an der Unioun bleiwen oder net? Eng gutt Fro, och wa mer wëssen, dass mer de Moment jo eigentlech keng Méiglechkeet hunn, fir aus der Unioun erauszekommen?

Et kéint een och, an dat hunn aner Leit schonn iwwerluecht, nei europäesch Projeten an d'Welt ruffen; wéi dat mat der CECA deemools geschitt ass, just op anere Gebidder. Energie, Klimawandel, Recherche, Environnement sinn alles Themen, déi d'Leit ganz vill

interesséieren. Sécherlech wieren dat Themen, mat deenen Europa kéint méi begeeschteren, wéi mat munchen, déi mat Institutiounen ze dinn hunn.

Et kéint een natierlech och wéinstens emol diskutéieren, ob et normal ass, dass et Länner an Europa gëtt, déi kee Mindestloun hunn a kee Mindestakommes hunn. Och wa mer wëssen, dass mir et natierlech méi einfach hunn, iwwer esou Saachen ze schwätzen, well mir béides hunn, muss et erlaabt sinn, fir esou eng Diskussioun unzekuerbelen, och wa mer sécher sinn, dass dann déi Montanten, déi eventuell am Gespréich wieren, net an all Land kéinten déiselwecht sinn.

Mä dat wieren, léif Kolleegen a Kolleeginnen, sécherlech Themen, déi d'Leit dobausse kéinten interesséieren.

Da mengen ech och nach, datt een eppes misst maachen, wou Europa bis elo op jidde Fall ganz schwaach war. Dat heescht, eppes fir d'Séil maachen, pour l'âme de l'Europe, wéi ee géif op Franséisch soen. Op Lëtzebuergesch klengt dat e bësse gelungen, eventuell kënnt ee soen, eppes fir d'Zesummegehéieregkeetsgefill. Well och wa mer an Europa déiselwecht Kultur hunn, déiselwecht Geschicht gréisstendeels, och wa mer verschidde Geschichtsbicher iwwert déiselwecht Evénementer hu mat anere Contenuen, esou ass et dach kloer, dass dat Zesummegehéieregkeetsgefill ëmmer dann ophält, wann d'Duerchsetze vun engem partikularen Interessi zur Diskussioun steet.

Duerfir denken ech, dass ee sech och do misst Gedanke maachen a beispillsweis probéieren e Geschichtsbuch iwwer europäesch Geschicht ze schreiwen, wat an allen europäesche Länner kënnt gebraucht gi mat deenen Argumenter. Dat géif nämlech bedeiten, dass mer net nëmmen d'Geographie an d'Geschicht gemeinsam hunn an domadder och d'Kultur, mä eventuell géif et och kënnen opweisen, dass dat, wat eis verbënnt, eigentlech vill méi staark ass, wéi dat, wat eis heiansdo dividéiert.

E gemeinsamen Europafeierdag hu mer schonn. Leider ass en net fräi. Eigentlech sollt een driwwer nodenken, ob een en net kënnt auskoppele géint en aneren nationale Feierdag, fir dass et een Dag am Joer géif ginn, wou d'Leit op der Welt sech all als Europäer géife spieren, sief et nëmmen doduerjer, dass se deen Dag net bräichte schaffen ze goen a sech doriwwer géife freeën.

(Interruption)

E lescht Wuert, Kolleeginnen a Kolleegen, e Wuert zur Sécherheets- an Noperschaftspolitik. Wéi den Ausseminister dat gëschter ganz treffend a flott formuléiert huet, ass Europa esou stabil - ech hunn nach just eng hallef Säit - wéi et op senge Grenzen ass. Ech wollt duerfir ee Wuert zur Mëttelmierpolitik vun der Unioun soen, der UPM.

Et ass evident, dass d'Mëttelmier d'Wéi ass vun eiser Kultur. Et ass gradesou evident, dass et de Ferment ass vun zolitte Konflikter, mat deenen d'Stabilitéit net nëmmen, mä och vun Europa steet oder fält. Et ass duerfir richteg, dass an där leschter Présidence d'UMP nei ugesat ginn ass.

A wéi den Ausseminister dat och gesot huet, schéngt et jo elo Moyenen ze ginn, déi déi Affär do weiderbréngen. Et ass nämlech evident, dass den Ënnerscheed zwëschent där enger an där anerer Säit vum Mëttelmier ekonomesch esou grouss ass, dass, egal wat mir hei décidéieren, wa mer déi Differenz net méi kleng kréien, d'Immigratiounsstréim, déi aus dem Süden no Norde kommen, net kënne gebremst ginn, och dann net, wann all Land en Immigration-zéro-Prinzip géif deklaréieren.

Et ass also net nëmmen eng Saach vum gudden Häerz, wa mer probéieren eng gewëssen Harmonisatioun op deenen zwee Borde vum Mëttelmier ze schafen, mä et ass, menger Meenung no, eng indispensabel Konditioun fir d'Sécherheet net nëmme vum Mëttelmier, mä vun der ganzer Unioun. Net ze schwätzen natierlech, dass de Konflikt zwëschent Israel an de palästinensesche Gebidder un där Saach mat drunhänkt.

Schlussendlech - dee leschte Saz - Dir Dammen an Dir Hären, däerf och Europa an där Krisenzäit, an där mer haut dra sinn, net vergiessen, dass et, ausser eis selwer, awer Plazen op der Welt gëtt, déi grouss Erwaardungen un Europa hunn an dass Afrika a Länner op anere Kontinenten, déi Iwwerliewensschwieregkeeten hunn, musse kënne weider op Europa zielen.

Ech soen Iech Merci.

Plusieurs voix.- Très bien!

M. le Président.- Merci, Madame Err. Domat ass d'Diskussioun ofgeschloss. D'Wuert huet elo den Här Ausseminister Jean Asselborn.

M. Jean Asselborn, *Vice-Premier Ministre, Ministre des Affaires étrangères et de l'Immigration.*- Här President, wann Der averstane sidd, géif ech stéchwuertaarteg versichen, op d'Froen ze äntwerten, a mengem Kolleeg Nicolas Schmit och d'Geleeënheet ginn, fir kënnen iwwert den Traité ze schwätzen, vläicht och e wéineg iwwert dat soziaalt Europa, wat ugeklongen ass, an e Wuert ze soen iwwert d'OMC.

Den Här Braz, Här President, huet gesot, et wier vläicht interessant ze wëssen, wat den Ausseminister géif denken. Wat ech elo denken, dat ass, dass mer an engem Parlament sinn, wou mer d'Chance hunn, an der Aussepolitik un engem Strang ze zéien, ob mer an der Regierung sinn oder ob mer an der Chamber sinn als Fraktioun, mat vläicht enger klenger Ausnahm. Mä ech mengen, dass mer awer haut de Mëtteg bewisen hunn, dass alles, wat Aussepolitik ass, wierklech eppes Wichteges ass fir eist Land an dass mer do och un engem Strang zéien.

Ech kommen elo zu de Froen oder zu deene Punkten, déi erausgehuewe gi sinn, wou vläicht eng Äntwert ubruecht ass, pêle-mêle.

Dat Éischt dat ass, wat den Här Mosar ugeschnidden huet, effektiv deen Drock, deen op eis gemaach gëtt vu Frankräich, vun Däitschland, vläicht och vun aneren, wat eise Secret bancaire ugeet, eis Place financière ugeet. Ech wëll hei zwou Saache soen.

Dat eent dat ass: Et gëtt an Europa selbstverständlech e Rapport de forces. Dee musse mer akzeptéieren. Mä mir brauchen net ëmmer vun deene groussen a vun deene klenge Länner ze schwätzen. Mir sinn ee Land vun deene 27, an alles, wat mir maachen hei zu Lëtzebuerg, och op eiser Place financière, ass a Konkordanz mat deem, wat décidéiert ginn ass an der Europäescher Unioun. Mir als Lëtzebuerger kënnen dat soen. Mir suivéieren à la lettre d'Direktiv vun 2005. Mir applizéiere se esou, wéi mer se mussen applizéieren. Et kann eis kee Reproche gemaach ginn. Also, op deem Punkt huet keen eis Lektiounen ze ginn.

Ech mengen allerdéngs och, dass mer hei mussen oppassen. Mir sinn zwar an der Diplomatie, mä dass et net drëm geet, fir Ambassadeuren ze ruffen. Eng Regierung schwätzt mat enger anerer Regierung. Ech soen Iech, dass d'Lëtzebuerger Regierung an dëse Wochen an an dësen Deeg mat deene Regierungen an Europa schwätzt, déi eis vläicht e wéineg do Problemer schafen, fir dass eis Positioun akzeptéiert gëtt, dass se verstane gëtt, an dass mer selbstverständlech och dorobber net musse stoe wéi déi, déi dauernd Feeler maachen an déi sech net un d'Regele vum Spill halen.

Dat anert, wat ech wollt soen, den zweete Punkt, dat ass de Kongo. Ech ginn dem Här Jaerling Recht an och dem Här Mosar, wa se soen, dass bei deem, wat am Kongo geschitt, d'Welt net däerf nokucken. Et ass ze laang elo, fir eng komplett Analys dovunner ze maachen, mä ech géif vläicht dräi Punkten ervirhiewen.

Ech war kierzlech an der Regioun. Den SADC - dat heescht, dat austraalt Afrika - muss sech vill, vill méi investéieren. Et muss sech selwer d'Moyenë ginn, fir an der Regioun vun de Grands Lacs eng Force ze sinn, fir kënnen ze intervenéieren a fir Stabilitéit ze suergen. Déi Statschefe gesi sech, an effektiv - wéi ee vun de Kolleegen heibanne gesot huet - hu se fënnef Minutte laang matenee geschwat an da lafe se auserneen ouni Konklusioun.

De Ban Ki-moon, de Generalsekretär vun der UNO, geet dohinner, et kënnt kee Resultat eraus. Dat ass eppes, wou mer wierklech Afrika mussen encouragéieren. Wa mer soen, dass mer an Afrika mat afrikanesche Mëttelen, mat afrikaneschem Personal och wëllen d'Problemer léisen, da mussen nach grouss Effortë gemaach ginn.

Dat Zweet ass d'UNO. Ech ka mer nëmme virstellen, och wann Europa sollt gefrot ginn, fir ze intervenéieren, dass et opgrond vun engem UNO-Mandat geschitt. Dat UNO-Mandat, wat elo besteet, ass kloer. Et gëtt just net exekutéiert. Et ass kloer! Mä wann Der liest, wat zum Beispill ee vun de belschen Ausseministeren - dee jo de Kongo gutt kennt; d'Belsch sinn de Moment am Conseil de Sécurité - dovunner hält, vun der Ausféierung vum UNO-Mandat a vun der Qualitéit vun den Zaldoten, a wéi och déi Zaldote gefouert gi sur place, déi wierklech nokucken, wann Dramen do geschéien, dann ass dat inakzeptabel.

Et sinn e puer europäesch Länner am Kongo, net allze vill. Wa mer et géife fäerdeg bréngen - an et ass och dat, wat ech op jidde Fall plädéiert hunn op der leschter Réunioun vun den Ausseministeren -, d'UNO zu engem Renforcement ze bréngen, och nach vläicht, wann et muss sinn, vum Mandat, an en neien Opruff ze maachen, da muss d'Europäesch Unioun bereet sinn, fir hir Verantwortung mat ze iwwerhuelen, net nëmmen um militäresche Plang - och um militäresche Plang -, mä selbstverständlech och um humanitären.

Et ass kloer, an där Regioun geet et net - dovunner sinn ech iwwerzeegt - ëm ethnesch Ausenanersetzungen, et geet ëm d'Buedemschätz. Dat ass ganz kloer. An déi Buedemschätz erlaben et de Rebelle vun alle Säiten, souguer de regulären Arméien, fir sech ze finanzéieren an dann d'Leit do ze drangsaléieren an an horribel Situatiounen ze féieren.

Da wollt ech dem Här Goerens vläicht soen, dass mer jo eppes probéiert hunn an der Europäescher Unioun. Dat, oder op jidde Fall d'Essenz dovunner, stoung souguer e Méindeg am „Spiegel". Et ass also public, dass mer wierklech e Katalog opgestallt hunn. Mir hunn an der Europäescher Unioun versicht zu Avignon, dat war uganks September, an elo zu Marseille virun zwou Wochen, e Katalog opzestelle fir déi nei amerikanesch Regierung. Deen ass net public gemaach ginn, mä deen ass ganz kloer à destination geschéckt ginn. En ass och mat Leit vun der Obama-Administratioun beschwat ginn.

Dee Pabeier baséiert sech op e puer Akzenter. Éischtens emol, dass Europa an Amerika eng Schicksalsgemeinschaft sinn; zweetens, dass déi multilateral Kooperatioun muss op eng ganz aner Stuf gesat ginn, an drëttens, dass déi grouss Problemer vun dëser Welt nëmmen zesummen ze léise sinn. Dat ass de Moyen-Orient, dat ass de Balkan, et ass Afghanistan, et ass Pakistan, et ass den Iran, et ass den Irak. Dat sinn - loosse mer soen - d'Haaptpunkten, déi mir als Europäesch Unioun versicht hunn, der neier amerikanescher Administratioun mat op de Wee ze ginn.

Ech hoffen, dass an Zukunft op deem Plang méi déif ka geschafft ginn.

M. le Président.- Här Goerens, Dir hutt d'Wuert.

M. Charles Goerens *(DP).*- Merci, Här President. Ech wollt an deem Zesummenhang den Här Ausseminister froen, ob dat do am Kloertext heescht, dass, wa mer op en Neits mat enger Fro konfrontéiert ginn, wéi där vun der Stationéierung vum Système de défense antimissiles a Polen, dat dann och Objet ka gi vun Diskussiounen tëschent der Europäescher Unioun an de Vereenegte Staten?

M. Jean Asselborn, *Vice-Premier Ministre, Ministre des Affaires étrangères et de l'Immigration.*- Ech wollt elo just op déi Fro kommen, wann Der erlaabt, an och dann op dat doten äntwerten. Ganz kuerz.

Fir d'éischt nach virdrun d'NATO-Erweiderung. Elo a 14 Deeg ass déi berühmte Réunioun vun den NATO-Ausseministeren zu Bréissel, wou dann eng éischt Evaluatioun soll gemaach ginn iwwert den „Membership Action Plan", dat heescht déi Virstuf, fir Member ze ginn an der NATO, wat Georgien an d'Ukraine ugeet.

Fir eis hei an der Chamber - dat hunn ech verstanen an de Kommissiounssitzungen, wou ech war, ech hunn et och hei verstane bei all deenen Intervenanten, déi Stellung bezunn hunn - ass et kloer, dass et net den Zäitpunkt ass, hei eng Décisioun ze huelen. Dat ass och d'Positioun vun der Regierung.

Elo musse mer wëssen, firwat. Éischtens emol hu mer zu Bukarest Georgien net dee Schratt maache gelooss oder him d'Erlaabnis dozou net ginn - wéi Der et wëllt huelen. Verschidden

europäesch Länner - net alleguerten, dat wësst Der - hu Georgien net dee Schratt maache gelooss, well mer gesot hunn, d'Demokratie a Georgien ass nach net op deem Standpunkt, dass mer dee Schratt do kënne maachen. Dat war jo net eng Kris nach déi Zäit, mä et war, well d'Demokratie a Georgien nach net um Summum vun deem ass, wat mer erwaarden.

Mir hunn och gesot fir d'Ukraine, dass, wann de Moment eng Fro géif gestallt ginn, eng öffentlech Fro, iwwert d'NATO-Memberschaft, dass dat Land sech komplett géif an zwee splécken. An ech wéisst net, wat elo sollt anescht sinn an der Evolutioun vun där Positioun bei deem, wat ee jo liest a wat een héiert vun deem Land.

Duerfir hu mer eng Décisioun geholl zu Bukarest, fir enges Dags deenen zwee Länner de MAP ze ginn, mä och, dass mer do solle Fridde schafen an net elo eng Décisioun huelen. An da kënnt dat derbäi, wat den Här Goerens a wat den Här Fayot an den Här Mosar ganz kloer gesot hunn: Mir däerfe keen Déséquiliber vun der Balance schafen. Wa mer dee schafen, da schafe mer Onsécherheet. Och fir Tbilisi an och fir Kiew.

Meng Angscht ass et eigentlech, dass mer hei erëm eng Kéier weisen, dass d'Europäesch Unioun dividéiert ass op enger Fro, wou se eigentlech net dierft dividéiert sinn. Mä si huet eng aner Approche am Oste vun Europa wéi am Westen, an deem musse mer ebe Rechnung droen. Et ass un eis, fir ze hëllefen, dass vläicht och mat méi Sensibilitéit vun där neier Administratioun an Amerika mer net méi op esou Positioune gedriwwe ginn, dass mer mussen Décisiounen huelen zu enger Zäit, wou mer net capabel sinn, déi richteg ze huelen, oder da weisen, dass Europa net gëeent ass.

Da kommen ech op dat berühmte Rakéiteschëld. Ech hat dëst Joer dorop verzicht, fir méi explizit doriwwer ze schwätzen, mä ech gi jo elo opgefuerdert, fir nach eng Kéier hei ganz kloer Positioun ze bezéien. Dat fält mer jo absolut net schwéier, well ech hat déi grouss Chance, fir ee vun deenen éischten europäeschen Ausseministeren ze sinn, deen doriwwer seng Meenung konnt soen an deen dozou Stellung bezunn huet.

Fir mech war dat vun Ufank un e falsche Wee. An ech soen och, firwat. Fir d'alleréischt hu mer an der NATO décidéiert, et géif eng Etüd gemaach ginn, ob dat néideg wier. E puer Méint duerno, dat war de Sommet vu Riga, ass eng Décisioun geholl ginn, bilateral, tëschent den Amerikaner an deenen zwee Länner, déi Dir kennt, fir dat doten elo ze maachen. Et ass gepusht ginn a gepusht ginn, an an der Europäescher Unioun ass gesot ginn, dat do ass eng bilateral Approche a keng multilateral Approche.

Dat ass esou falsch, wéi et nëmme ka sinn, well wann dat richteg ass, da brauche mer jo keng gemeinsam Aussepolitik a keng gemeinsam Sécherheetspolitik. Wann et ëm d'Rakéitenofwiersystemer geet an ëm Rakéite selwer geet, wann dat net eppes ass, wat eis alleguerte concernéiert an der Europäescher Unioun, da weess ech net, wat et muss sinn, wat mer kënnen definéieren, fir zesummen eng europäesch Aussen- a Sécherheetspolitik maachen ze wëllen.

Et ass gesot gi vum Här Braz, déi zwee concernéiert Länner hätten den Accord ginn. Si hunn hiren Accord net ginn. Et ass ee Memorandum ënnerschriwwe gi vun de Regierungen, ouni dass awer déi zwee Parlamenter souwuel a Polen wéi och an der Tschechescher Republik bis

elo sech dozou prononcéiert hunn. Mir wëssen, dass dat wéinstens an engem vun deene Länner ganz, ganz schwéier gëtt, a wann et an deem enge Land schwéier gëtt, géif dat anert och falen.

Esou wéi een erausfanne kann, an esou wéi een och héiert vu Kolleegen, déi scho Kontakt hate mat der neier Administratioun Obama, ass dat heiten eng Fro, déi sech ganz gutt an Amerika iwwerluecht gëtt.

Ech fannen, déi Ausso, déi gemaach ginn ass vu Kaliningrad, esou schockant wéi se ass an esou vill se och géint all Logik vun der Ofrëschtung ass, déi mer jo awer brauchen - do sinn ech mam Här Braz komplett d'accord -, ass vläicht eppes, wat schockéiert a wat wierklech zum Iwwerleeën Ulass gëtt, fir dass mer ewechkomme vun där Logik, dass ee mat Rakéiteschëlder an och mat Radaren d'Sécherheet op der Welt verbessere kéint. Dat kascht Milliarden a Milliarden, domadder kéint een d'Aidsbekämpfung an Afrika virundreiwen. Et soll een endlech ewechkommen dovunner.

Ech kann Iech op jidde Fall soen, Lëtzebuerg ass eent vun deene Länner an der Europäescher Unioun, déi dat do vun Ufank u contestéiert hunn an déi dat och weiderféieren an hiren Argumenter.

Da sinn ech ganz, ganz frou, dass den Här Braz sech esou op déi Stuf stellt, dass hie seet, net nëmmen d'Scheckbuch zielt, wéi den Här Fayot gesot huet, mä och dass mer präsent sinn. Ech hunn hei net effektiv all Missiounen opgezielt, déi mer an der Welt hunn. Ech kann Iech awer soen, dass ech och héije Respekt hu virun deene jonke Leit, déi do participéieren, an dass ech vun do un, dass ech Ausseminister sinn, eigentlech de Reflex hat, dass mer als Lëtzebuerg eis et net kënnen erlaben, ze soen, hei hutt Der esou vill Milliounen, an da loosst eis a Rou. Dat hu mer net gemaach am Libanon, mir hunn et net gemaach am Tschad, mir hunn et net gemaach am Kongo.

Dat ass och akzeptéiert ginn, souwuel vum Parlament wéi och vum Vollek. Dat ass eppes, wou mer als Lëtzebuerg wierklech och kënne weisen no baussen, dass mer e Land sinn, wat sech och engagéiere kann a wierklech solidaresch ka sinn.

Dir hutt virun allem vun Afghanistan geschwat, vun där neier Logik vum neie President Obama, Här Braz.

A mengen Aen, Här President, léise mer de Problem an Afghanistan net mat méi Zaldoten a mat méi militärescher Präsenz do. Wat muss geschéien, an dozou gëtt et Usätz, ass, dass ee vläicht zur Logik kënnt, dass Taliban net gläich Terrorist ass, dass een also och mat Talibanen, déi net Terroriste sinn, an där gëtt et, kéint en Dialog féieren, wat de President Karsai probéiert ze maachen, ënner schwieregste Bedéngungen, fir ze kucken, wéi een dee Krees vun der Gewalt an Afghanistan ka blockéiert kréien.

An dann dass mir, och Lëtzebuerg, virun allem dorop setzen, fir Rekonstruktioun ze maachen, fir Kooperatioun ze maachen, an net ëmmer mengen, wat mer méi Helmer do hunn a wat mer méi Uniformen do hunn, wat Afghanistan méi sécher gëtt. Dat ass net de Wee. Dat hunn ech gëschter jo awer a menger Ried gesot, an ech mengen...

(Coups de cloche de la Présidence et interruption)

Wéi vill Zäit hu mer dann?

M. le Président.- Jo, et ass net méi vill Zäit. Nach sechs Minutten.

M. Jean Asselborn, *Vice-Premier Ministre, Ministre des Affaires étrangères et de l'Immigration.*- Ah, entschëllegt. Jo, dann halen ech op, well ech wëll dem Här Schmit d'Wuert nach loossen. Dat hunn ech net gewosst, Här President. Et deet mer leed.

Ech hu Froe gestallt kritt, da muss ech awer och drop äntwerten.

Une voix.- Jo, jo.

M. Jean Asselborn, *Vice-Premier Ministre, Ministre des Affaires étrangères et de l'Immigration.*- Mä ech wëll awer net, dass den Här Schmit elo keng Zäit méi kritt. Dat akzeptéiert Der dann esou? Okay.

Da wollt ech Iech soen, fir et elo ganz kuerz ze maachen, Här Henckes, wann d'Ire Jo gesot hätten, dann hätte mer kee Problem mat der Zuel vun de Kommissären; nëmmen niewebäi gesot.

Ech sinn och frou driwwer, wat d'Madame Err gesot huet, dass ee wierklech och soll eng Séil an Europa erakréien. Mä zu där Séil an Europa, Madame Err, där politescher Séil: Et geet net duer, dass mer dem Héije Beoptraagten herno, wéi Lissabon dat jo virgesäit, d'Presidentschaft vum Relex iwwerloossen; also vun den Affaires étrangères de des relations extérieures.

De politesche Wëlle muss ëmmer nach do sinn, fir zesummen eng Positioun ze kréien. An dee politesche Wëllen, dat ass wat d'Séil eigentlech ausmécht vun der Europäescher Unioun, géif ech mengen. An dat musse mer verbesseren.

Entschëllegt, Här President.

M. le Président.- Et ass näischt, Här Ausseminister. Den Här Nicolas Schmit huet elo d'Wuert.

M. Nicolas Schmit, *Ministre délégué aux Affaires étrangères et à l'Immigration.*- Här President, ech wollt op e puer méi spezifesch Froen agoen.

Fir d'éischt iwwert de Rapport iwwert d'Politique européenne, deen den Här Fayot ugeschwat huet. Ech informéieren d'Chamber nach eng Kéier, mä och iwwert d'Chamber all déi, déi un deem Rapport interesséiert sinn, datt en op onsem Site Europaforum.lu steet, datt also all Bierger dee Rapport ka consultéieren, wann dat hien interesséiert.

Zweetens wollt ech soen: Alles dat, wat iwwert déi europäesch Identitéit als eng supplementar Identitéit, déi mer alleguer hunn, gesot ginn ass, besonnesch vun der Madame

Err, deelen ech. Effektiv wier dat eng Iddi, déi vum 9. Mee; déi iwwregens an d'Gespréich bruecht ginn ass vu mengem Kolleeg, dem Här Jouyet. Et wier vläicht eng Iddi, déi déi sechs État-fondateurë kéinte lancéieren, fir e Signal ze ginn an effektiv erëm och op deem Plang ze probéieren d'Leit méi un Europa erunzezéien.

Iwwert deen neien Traité just ee Wuert. Sécher musse mer d'Ire respektéieren, absolut, an den iresche Vote respektéieren. Mä ech muss derbäi soen, datt d'Iren awer och mussen déi 24 respektiv enges Daags 26 Länner respektéieren, déi fir deen Traité gestëmmt hunn, an datt also Effortë musse gemaach ginn och op der Säit vun den Iren, fir deen Traité approuvéiert ze kréien, datt also en Engagement vun der irescher Regierung muss deementspriechend sinn an engem Referendum.

Sécher ass all Land souverän iwwert de Wee, esou en Traité approuvéieren ze loossen, wéi se wëllen, mä déi Regierung huet och en Engagement geholl, all Efforten ze maachen, fir datt d'Leit op der Realitéit an net op Ligen ofstëmmen. Dat ass also eng wichteg Saach.

Iwwert de Kommissär géif ech just soen: Wann d'Ire Jo gestëmmt hätten, da géif sech elo d'Fro vum Kommissär net stellen, well nämlech den Traité de Lisbonne nach eng Kéier all Land fir déi nächst Period e Kommissär gëtt. An dat, wat Der iwwer Lëtzebuerg gesot hutt, dat ass à aucun moment diskutéiert ginn: Lëtzebuerg géif elo op säi Kommissär verzichten. Wann den Traité de Nice misst applizéiert ginn, da steet kloer dran, datt dat op enger absoluter egalitärer Basis misst geschéien. Déi Décisioune sinn emol nach net undiskutéiert.

Iwwert d'Kompetenzen ee Wuert. Et huet kee Mënsch d'Intentioun, der Europäescher Unioun hir Kompetenze weider auszeweiden. Et ass sécher, datt beim Aspekt vun der Subsidiaritéit - schonn e komplext Wuert u sech - trotz allem muss gekuckt ginn, wou déi Kompetenzen heiansdo iwwerschratt ginn oder ganz einfach net ëmmer optimal gebraucht ginn. Dat trëfft d'ailleurs fir all Land zou. Dat trëfft fir all Regierung zou. Dat ass net just eppes, wat an der Europäescher Unioun stattfënnt.

Mä et gëtt awer och Domänen, wou déi Kompetenze musse verstäerkt gi respektiv kreéiert ginn. Zum Beispill an der Energiepolitik. Ech hu mat vill Attentioun héieren, wat Der gesot hutt iwwert d'Energiesécherheet. Notamment déi nei Länner, déi eng grouss Angscht hu par rapport zu Russland, datt se enges Daags de Krunn zougedréint kréien.

Eh ben, wann d'Europäesch Unioun déi Kompetenz hätt, méi aktiv Energiepolitik ze gestalten, och am Beräich vun der Energiesécherheet, da kéinte mer natierlech och déi Länner berouegen. Dat ass iwwregens ee Chantier, wou mer mussen higoen. Dat ass och een Domän, eng Kompetenz, déi soll verstäerkt ginn iwwert de Lissabon-Traité.

Soziaalt Europa. Sécherlech, jiddferee fuerdert méi e soziaalt Europa a jiddferee mengt, wann hien dat gefuerdert huet, da géifen d'Leit de Wee an Europa méi einfach zréckfannen. Den Equiliber zwëschent dem Maart an dem Bierger oder den Entreprisen an dem Salarié ass vläicht net optimal an där europäescher Wirtschaftsgemeinschaft, vun där mer eigentlech hierkommen, wéi Der richteg gesot hutt.

Et gëtt Lacunen, wéi mer dat selwer erfuer hu bei der Entsenderichtlinie, wou effektiv deen Equiliber absolut ongenügend ass. Mä vergiesse mer net, datt och am Sozialen emol virun allem d'Staten décidéieren. 27 Staten am Conseil hunn déi Aarbechtszäitdirektiv, esou wéi se elo ass, décidéiert, an net d'Kommissioun oder en abstrakt Europa, wat et net gëtt.

Dozou muss ech och soen, datt et vläicht e bësse gerecht wier, wann een awer och déi Fortschrëtter, déi Europa am soziale Beräich bruecht huet, emol heiansdo géif an Erënnerung ruffen. Sécherheet op der Aarbechtsplaz, dat ass e vaste Gebitt. Och do huet Europa enorm Progrès bruecht. Souguer zu Lëtzebuerg. D'Gläichheet vu Fra a Mann, wou Lëtzebuerg net ëmmer op der éischter Plaz stoung, huet Europa weidergedriwwen. D'Gläichheet vu Gehalt, vu Salaire vu Fra a Mann ass eng europäesch Iddi, ass eng europäesch Obligatioun. Ouni déi Obligatioun wéilt ech net wëssen, wou mer a verschiddene Länner géife stoen.

Dat sinn also och déi Saachen, déi ee muss an deem Sënn emol soen, datt sécher de soziale Chantier an Europa nach net fäerdeg ass a vläicht ee vun deene grousse Chantieren ass, mä datt trotz allem och op deem Chantier munches awer geschafft ginn ass.

E lescht Wuert, Här President. D'Finanzkris a Wirtschaftskris. Dee grousse Problem, dee mer elo musse konfrontéieren, ass eigentlech d'Rezessioun. Ech géif net soen, datt d'Finanzkris elo vläicht nach deen urgenteste Problem ass. Deen urgenteste Problem ass d'Rezessioun. An d'Rezessioun ass net e statistesche Begrëff vun e puer Ekonomisten oder neoliberale Statistiker. D'Rezessioun ass eng Realitéit gi fir honnerten, voire dausende Betriber an Europa a besonnesch fir zégdausende Leit, déi entweder schonn hir Aarbechtsplaz verluer hu respektiv fäerte se ze verléieren.

Do erwaart jiddferee sech eng Äntwert vun Europa. Dat Wuert vun der „Relance“ schéngt mer an deem Sënn dat richtegt Wuert ze sinn, dat een och ëmmer méi erëmfënnt. Wa mer iwwer Relance schwätzen, da schwätze mer iwwer eppes, wat muss en Impakt hunn. D'Kommissioun huet elo Enn dës Mounts annoncéiert, e Paquet op den Dësch ze bréngen, wou geziilt awer och méi grouss Mesuren op europäeschem Plang solle proposéiert ginn.

Ech hunn haut gelies, wat den Här Obama gesot huet, datt seng ekonomesch Theorie, un déi hie gleeft, Pragmatismus heescht. Et wier gutt, wa mer och an Europa ons e bëssen déi Philosophie géifen zu Eege maachen, an net nach u gewëssenen Theorien hänken. Méi e pragmatescht Erugoen un d'Wirtschaftspolitik wier net schlecht.

Duerfir brauche mer eng Relancepolitik. Mir brauche massiv Aiden. Sécher, gewësse Secteuren, wéi dat gesot ginn ass, mussen europäesch encadréiert sinn. Et ass vill vun der Automobilindustrie geschwat ginn. Mä mir kënnen an d'Automobilindustrie Milliarden a Milliarde stiechen, wa kee Mënsch méi kann en Auto kafen, notzen déi Milliarden näischt! Et ass also e Problem vun neier Confiance an der Wirtschaft schafen, déi ons aus deem geféierleche Passus, an dee mer elo riskéieren eranzegoen, eraushëlt.

E lescht Wuert, Här President, iwwert d'WTO, well den Här Ausseminister mer gesot huet, ech soll doriwwer schwätzen. Firwat ass et wichteg, eigentlech zu engem Accord ze kommen

an der WTO? Well och an dësem kritesche Moment Protektionismus ëmmer esou eng einfach Léisung ass, déi u sech - loosse mer et éierlech soen - relativ séier an einfach ukënnt.

An dat ass déi geféierlechst Léisung, well och do seet ons d'Erfahrung, datt d'Kris vun ’29 déi Weltwirtschaftskris ginn ass, well Protektionismus eng Léisung sollt sinn. Duerfir musse mer alles maachen, datt mer net an de Protektionismus zréckfalen.

Déi bescht Léisung, fir net an de Protektionismus zréckzefalen, dat ass en Accord am Kader vun der Doha-Ronn schnellstens ze fannen an och domat deenen äermste Länner e Signal ze ginn. Mir schwätzen iwwer Rezessioun an Amerika, a Japan, an Europa. Mä wat soen déi aarm Länner, déi direkt vun onser Rezessioun betraff sinn a wou Aarmut nach méi Aarmut bedeit? Duerfir musse mer an där Ronn eng Léisung fannen, well déi Ronn jo och besonnesch soll deenen äermste Länner zeguttkommen.

Merci.

M. le Président.- Merci, Här Minister. Wann Der erlaabt, just eng Fro nach vum honorabelen Här Jaerling. Här Jaerling, wann ech gelift.

M. Aly Jaerling *(Indépendant).*- Här Minister, et deet mer leed, mä ech kann eppes net am Raum stoe loossen. Hunn ech Iech richteg verstanen, wann Der elo gesot hutt, den ireschen Nee wär nëmmen aus Ligen entstanen? Esou muss ech deem awer widderspriechen, well et ass beim Traité constitutionnel esou:

Wéi beim Traité vu Lissabon sinn et Leit ginn, déi net vum rietse Bord koumen, déi aus sozialpoliteschen an oprüstungspoliteschen Ursaachen deem Traité net konnten zoustëmmen. Dat si jo awer keng Leit, déi op Ligen opbauen. Dat sinn Ängschten, déi begrënnt sinn. Ech kann awer net hei stoe loossen, dass Dir elo einfach dat esou duerstellt, wéi wann déi iresch Neesoer hir ganz Campagne nëmmen op Ligen opgestallt hätten! Dat ass falsch, an ech wär frou, wann Dir dat awer e bësse géift relativéieren.

M. Nicolas Schmit, *Ministre délégué aux Affaires étrangères et à l'Immigration.*- Éischtens hunn ech net gesot, dat wier eleng op Ligen opgebaut. Dir hutt vun Ängschte geschwat, mä Ängschte ginn oft gefördert duerch net komplett Wourechten.

Wann Der also vu Lige schwätzt, da kann ech Iech eng ganz Rei Beispiller ginn, mat deenen den Här Ganley operéiert huet. Den Här Ganley - wat deen Aktiivsten ass, en ass vun obskure Sourcë finanzéiert ginn, massiivst finanzéiert - huet déi Campagne an Irland gefouert, mat Affirmatioune wéi: a) D'Ire mussen Avortement zouloossen. Dat steet am Traité. - Wou steet dat am Traité?

b) D'Ire mussen an eng europäesch Arméi goen. Esou steet et am Traité.

Éischtens gëtt et keng europäesch Arméi, an et huet jo kee Mënsch geduecht, an Irland en obligatoresche Service militaire anzeféieren.

c) D’Ire mussen hir Neutralitéit opginn. - Wou steet dat?

Am Contraire! Am Traité ass komplett garantéiert, datt e Land wéi Irland säi Statut als neutraalt Land wëllt préservéieren.

Dat sinn déi Ligen, déi an Irland propagéiert gi sinn a wou mer absolut Beweiser hunn, wéi déi massiv a ganz geziilt propagéiert gi sinn. Ech soen net nëmmen, domat wier dee Referendum gewonn ginn, mä déi Ligen hunn deelweis dozou bäigedroen.

M. le Président.- Merci, Här Minister. Domat, Dir Dammen an Dir Hären, si mer um Enn vun dëser Debatt ukomm. Mir kommen elo zum nächste Punkt vun eisem Ordre du jour. Dat sinn dräi Projets de loi, déi an enger Debatt evakuéiert ginn. De Rapporteur vun deenen dräi Projeten huet elo d'Wuert, den honorabelen Här Angel.